

CELJSKI tednik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

OB OBLETNICI USTANOVITVE

OSVOBODILNE FRONTE

SLAVNOSTNA SEJA

V ponedeljek so se v Celju sestali na slavnostni seji člani okrajnega odbora Socialistične zveze, predstavniki krajevnih organizacij Socialistične zveze, nekateri člani okrajnega odbora, predstavniki občinske skupščine, občinskega komiteja Zveze komunistov, občinskega sindikalnega sveta in Zveze mladine Celje. Slavnostno sejo, ki je bila sklicana ob obletnici ustanovitve Osvobodilne fronte, je vodil Vlado Bogataj.

Medtem ko je imel prvi del te seje izrazito slavnostni značaj, pa so udeleženci razgovora pod drugo točko dnevnega reda temeljito pregledali uspehe nedavnih zborov občanov v celjski komuni. Zanimivo je, da so zbori, kjer so občani razpravljali o statutu komune, presenetljivo uspeli. Bilo je veliko tehničnih pripomb, ki bi jih bilo treba pri dokončni redakciji statuta tudi upoštevati.

VISOKO PRIZNANJE

Igor Ponikvar

ČLAN CENTRALNEGA SVETA
ZVEZE SINDIKATOV
JUGOSLAVIJE

Prejšnji teden je bil v Beogradu peti kongres Zveze sindikatov Jugoslavije, na katerem je sodelovalo tudi okoli dvajset delegatov iz celjskega okraja. Ko so izbirali novo vodstvo, so ne samo v centralni svet, marveč tudi v predsedstvo Centralnega sveta Zveze sindikatov Jugoslavije izbrali delegata iz Celja, Igorja Ponikvarja. To je vsekakor visoko priznanje za sindikalnega delavca, ki je sicer tudi član predsedstva okrajnega sindikalnega sveta v Celju.

Uredništvo in uprava Celjskega tednika ter kolektiv Celjskega tiska čestitam vsem bralcem in sodelavcem kakor vsem delovnim ljudem k 1. maju ter jim želimo mnogo delovnih uspehov.

OB NAŠEM PRVEM MAJU

Malokatera dežela na svetu lahko pričakuje Prvi maj s tolikšno radostjo kakor ravno naša. Mladi jugoslovanski delavski razred se je, potem ko je prevzel oblast, iz leta v leto lahko ponašal s sadovi svojega rodovitnega dela. Ob Prvem maju je vsako leto pregledal svoje vrste in ugotovil, da so vedno čvrstje, vedno bolj sklenjene, vedno bolj zmagovite.

Kot gospodarji na svoji zemlji smo mogli izbrati zase takšen način življenja, kakršen je potreben naši deželi, da bi čimprej premagali zaostalost, ki smo jo podedovali, in se uvrstili med napredne in razvite dežele. Danes smo že tako daleč, da smo že ustvarili materialne temelje za svoj vsestranski napredek. Na gmočnih temeljih in v skladu z revolucionarno prakso, se razvija vse naše življenje v znamenju krepitve socialističnega duha, to se pravi, socialističnih družbenih odnosov, v znamenju novega humanizma, v znamenju bratstva in enotnosti naših narodov.

V našem glavnem mestu — v Beogradu — so pravkar prenehale plapolati zastave V. k o n g r e s a Zveze sindikatov Jugoslavije. Radostni utrip, s katerim smo stopali v kongresnih dneh po ulicah, je še vedno v naših srcih. Z istim radostnim utripom bomo slavili tudi letošnji Prvi maj, še vsi pod močnim vtisom velikega dogodka, ki je začrtal nove in jasne cilje našemu življenju in nam postavil nove naloge. Zavedamo se velikega pomena V. k o n g r e s a za naš delavski razred.

Toda, sedaj nas čaka mnogo dela in ker smo revolucionarji, moramo spremeniti tisto, kar ni dobro. Vemo, da nam bo šlo vsak dan bolje, toda zato bomo morali vedno bolje delati. Zakaj, le delo nam bo ustvarilo boljšo sedanost in približalo srečno prihodnost. Vsa naša prizadevanja bodo morala biti sedaj usmerjena skrbni za rast življenjske ravni našega človeka, ki naj stalno raste v ponos graditeljev naše dežele, v ponos našega delavskega razreda.

Mogočna manifestacija socialistične zavesti, da usmerimo vse sile za dobrobit delovnega človeka, ki se je iz doma sindikatov v Beogradu, ob svitu prvomajskih praznikov, razlila preko vse Jugoslavije, je nova postaja na poti našega razvoja.

Maj je tu. Pomlad je tu. Vedno je enaka in vendar vsakokrat drugačna. Za naš Prvi maj je vselej značilno, da ga krase vedno novi uspehi, nenehni napredek pa označuje našo pot.

Naj živi Prvi maj, praznik naše ustvarjalne zavesti!

GOJMIR MELIK

Razgibana predkongresna dejavnost

KOMUNISTE CELJSKEGA OKRAJA BO NA OSMEM KONGRESU ZVEZE KOMUNISTOV JUGOSLAVIJE ZASTOPALO ENAJST DELEGATOV.

Ponedeljkovo razširjeno sejo članov okrajnega komiteja Zveze komunistov v Celju, ki je bila pod vodstvom sekretarja, inž. Andreja Marina in katere se je udeležil tudi zvezni ljudski poslanec, Sergej Kraigher, moramo uvrščati v priprave organizacij Zveze komunistov celjskega okraja na osmi kongres Zveze komunistov Jugoslavije. Na tapeti so bili namreč problemi, o katerih bo prav gotovo veliko govora ne samo na bližnjih konferencah osnovnih in občinskih organizacij Zveze komunistov, marveč, o katerih bodo morali govoriti tudi neposredni proizvajalci in upravljalci. V središču dela so bili družbeno-ekonomski in idejno politični problemi v delovnih organizacijah. Zato ni naključje, da so v okviru teh vprašanj predvsem osvetlili delitev dohodka po delu ter krepitev položaja in vloge proizvajalca v samoupravljanju, v upravljanju s proizvodni-

mi sredstvi in rezultati njegovega ter družbenega dela. Posebno pozornost so posvetili tudi standardu in blaginji delovnega človeka, kot enemu izmed važnih pogojev zavestnega vključevanja in aktivizacije človeka v proizvodnjo, delitvi in potrošnji dobrin.

Drugi in zaključni del razširjenega plenuma so posvetili predkongresni aktivnosti, ki je že zdaj, v prvem obdobju, dosegla izreden razmah. To so potrdile sektorske oziroma bazenske konference organizacij Zveze komunistov in nekatera druga zasedanja. Izredno aktivnost organizacij Zveze komunistov in njenih članov pa lahko pričakujemo tudi v naslednjem obdobju, ko bodo na vrsti konference osnovnih ter občinskih organizacij. Vsem ko bi se naj konference osnovnih organizacij zaključile do 20. maja, bodo konference občinskih organizacij Zveze komunistov do konca junija. Na njih bodo izvolili tudi delegate za osmi kongres Zveze komunistov Jugoslavije. Komuniste celjskega okraja bo na osmem zveznem kongresu zastopalo enajst delegatov in sicer štirje iz celjske občine ter po eden iz krške, laške in žalske. Po enega delegata bodo izvolili komunisti bre-

žiške in sevnjske občine skupaj. Na skupno izbiro enega delegata bodo šli tudi komunisti šentjurske, šmarske in konjske občine, medtem ko bodo komunisti velenjske in moziške občine skupaj izbrali dva delegata. —b

V DANASJNI STEVILKI:

- Janko Zevart: Instrumenti za boljše življenje so v naših rokah
 - Zračeni s tovarno — Gasilski dom, ki ni hotel stati
 - Žalska kultura — v slabem materialnem položaju
 - Obisk pri šemnerskih svobodaših
 - Kam na izlete? Srečno vožnjo
 - Reportaže, humoreske, črtice
 - Praznovanje 1. maja v preteklosti
 - Turizem v Savinjski dolini
- V PRIHODNJI STEVILKI:
- Zaradi praznikov, ki odzvajajo tri produktivne dni, bomo prihodnjic izšli na 8. straneh
 - Nova slikanica

CELJE, 29. APRIL 1964

Št. 17 CENA 20 Leto XVI.

Glavni urednik TONE MASLO
Odgovorni urednik JURE KRASOVEC
List izhaja ob petkih. Izdaja in tiska
Časopisno podjetje »Celjski tisk«. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon 24-25.
Tekoči račun: 605-11-1-656. Letna naročnina 1000, polletna 500, četrtletna 250 din.
Inozemstvo 3400.

OKRAJNI SINDIKALNI SVET IN OBČINSKI SINDIKALNI SVETI CELJE, BREŽICE, KRŠKO, LAŠKO, MOZIRJE, SEVNICA, SLOV. KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH, VELENJE in ZALEC

želijo vsem delovnim ljudem srečne in zadovoljne prvomajske praznike ter mnogo delovnih uspehov.

BRIGADIRSKI POMENEK
V ŠMARJU

Pred praznikom 1. maja so se v Šmarju pri Jelšah zbrali mladinci šmarske občine, ki so se udeleževali mladinskih delovnih akcij. V dvorani »Šmarskega hrama« so sedli k pomenku in se razvedrili. Nekateri bodo tudi letos odšli na delovno akcijo. Večina šmarske mladine pa bo pomagala pri krajevnih delovnih akcijah, ki jih pripravljajo organizacije SZDL. Zbranim brigadirjem je spregovoril sekretar občinskega odbora SZDL Darko BIZJAK, ki se je sam udeleževal mladinskih delovnih akcij.

NAPOVED HIDROMETEOROLOŠKEGA ZAVODA SRS

V prihodnjih dneh je upati na izboljšanje in je pričakovati lepo in sončno vreme.

Pred praznikom smo. Pred velikim in resničnim praznikom. Ali se ga zavedamo? Vemo kaj pomeni 1. maj v sedanjem času, v sedanjih svetovnih razmerah, v tej ogromni borbi za človeka, za narode, ki se tako ali drugače osvobajajo?

Daleč je 1889 leto. Od takrat do danes je bilo že 75 proomajskih dni. V zgodovini človeštva izgleda, da je to kratek čas. Koliko tisočletij je preteklo preden je človeška družba prišla v obdobje, ko so bili dani vsi pogoji za rojstvo 1. maja. Leninovi predhodniki niso mogli biti oboroženi niti z znanostjo marxizma, niti biti prevzeti z mogočno silo proletariata. Človek se je rodil v vsej svoji veličini šele, ko je spoznal sebe, svojo organizirano moč, ko je dostojanstvo človeka videl v osvobodnem delu, ko se je začel sramovati izkoriščevanja človeka po človeku in ko je prišel do spoznanja, da barva polti ni merilo manjše in večje vrednosti. Kakor koli je to kratka doba, so spremembe, ki so nastale od takrat pa do danes v primerjavi z vso prejšnjo zgodovino človeške družbe epohalne. Ideje Marxa in Lenina so postale sinonim ljudskih množic. Socializem pa je postal stvarnost. Ni več vprašanje njegove ohranitve in obrambe, pač pa nadalje razširitve in praktičnega življenja njegovega. Če bi vprašali odkod ta nagli razvoj, odkod ljudskim množicam tolika vera v bodočnost, posebno še po drugi svetovni vojni, bi bil odgovor zelo kratek.

Marxistična znanost, ki je danes dostopna vsem ljudem zadovoljuje prav vse plasti ljudi, razen tiste, ki želijo na račun tujih rok in duhovne zaostalosti, pridobivati. Pri tem mišlim izkoriščevalce, kapitaliste, vojne propagatorje, dušebrižnike vseh ver in sekt, ki želijo človeka narediti nesvobodnega in odanega volji drugih.

Ker je tako, ne more biti dveh ali treh marxističnih znanosti, še manj tako različnih, da bi ena propagirala mir, blagostanje in srečo, druga pa vojno, tatvine in razizem. Priče smo razčiščevanju pojmov v svetovnih razmerjih. Prav naša generacija je tista, ki doživlja neverjeten preporod človeške družbe. V smeri resničnega socializma. Ni dveh marxističnih znanosti. Zato pa je na stotine poti, ki vodijo v socializem. Narodi to vedo in se zavedajo odgovornosti. Vsak po svoje in na svoj najboljši način prispeva k odstranitvi vsega, kar je blatilo človeško dostojanstvo. Minili so časi, ko so narodi ali stranke, sindikati ali partije odhajali za račun gospodarjev v vojne. V današnji politični areni gledamo sožitje in iskanje skupnih interesov najrazličnejših grupacij. Socialisti in socialdemokrati, komunisti in levi kristjani iščejo skupen jezik in lastno pot v boljšo bodočnost. Čeprav to nekaterim ni všeč, je vendarle tako. Letošnji 1. maj je prav zaradi tega simbol delavske solidarnosti. Mi ga bomo še posebno slovesno praznovali. Dva vzroka imamo za to — znova smo pred velikimi positionimi spremembami. VI. plenum ZKJ in V. kongres sindikata Jugoslavije sta postavila človeka v ospredje bolj kot kdajkoli in bolj kot kjerkoli na svetu. Spoštovanje ustanovnih načel je s tem zagotovljeno, samoupravljanje pa je došlo novo, močno orožje. Človek je žarišče vsega. Za njega so padli borci in za njega smo po revoluciji gradili. Če smo nanj kdaj pozabili, v bodoče to ne bo več mogoče.

In drugi vzrok našega posebnega veselja? Ne bomo neskrumni, če trdimo, da so naši principi notranji in zunanje politike, medsebojnih odnosov, koeksistence, sploh vse tisto za kar smo bili nekoč proglášeni za krivoverce, priznani od vsega sveta za edino pravilno pot. To ni samo priznanje, pač pa tudi ogromen doprinos k svetovnemu zblizjevanju oseh narodov. Zato lahko mirno rečemo — letošnji prvi maj je res tudi naš, je pa prisoten še na svečanostih izven naših meja pri mnogih drugih narodih.

O DIVJADI NA NAŠIH POGORJIH

V okviru torkove javne tribune bo 5. maja ob 19. uri zvečer predaval v Narodnem domu predsednik lovske zveze Slovenije dr. Beninger o divjadi naših pogorij. Predavanje bo gotovo zanimalo vse ljubitelje naših gorskih živali, zato prireditelj pričakuje polnoštevilno udeležbo.

Udeleženci posvetovanja med razpravo

Kmetijstvo v Posavju

POSVETOVANJE V BREŽICAH

PRED NEDAVNIM JE BIL V BREŽICAH POSVETOVANJE O USKLAJEVANJU KMETIJSKEGA PROGRAMA V SPODNJEM POSAVJU.

Namen posvetovanja je bil, da bi analizirali uspehe in probleme v gozdarstvu, sadjarstvu, živinoreji in poljedelstvu. Območje spodnjega Posavja namreč združuje vse štiri navedene proizvodne panoge v treh občinah: sevniški, krški in brežiški. Proizvajalni uspehi v posameznih panogah in občinah so različni. V gozdarstvu je najkriticnejše stanje v brežiški občini, kjer so sekali mnogo mladih gozdnih področij, da bi razširili sadjarske in vinogradišne površine. Gozdarski strokovnjaki so na posvetovanju izrazili težnjo, da bi pri sanaciji gozdov sodelovala tudi predelovalna industrija pri financiranju in ureditvi plantažnih gozdnih nasadov.

V živinoreji pa izstopa vse večji problem upadanja molznosti in nenehnega zmanjševanja števila pitalnih goved. Povprečna molznost je bila v preteklem letu na tem področju 2830 litrov in je v vsakoletnem upadanju. Mlekarni v Brežicah in Radečah pa sta na območju, kjer grade predvsem hleve za pitanje živine, to je za proizvodnjo mesa. V vseh treh občinah je zgrajeno ali pa je v gradnji približno 4300 stajišč za pitanje govedi. Vprašanje, kdo naj ima matično živino, družbena posestva ali zasebniki, je tembolj akutno, ker so pogodbenne proizvodnje, ki so bile do sedaj na tem področju predvsem v odkupih in kontrahaži, premale, saj stalež živine pri zasebnikih močno upada, v družbenem sektorju pa je samo 250 krav, ki jih ima v glavnem KZ Videm Krško. Zaradi podružbljanja zemljišč bi bilo nujno, da imajo družbena posestva vzrejo mlade govede živine ter si s tem zagotovijo osnovni obilic.

Pri kmetijski proizvodnji naj bi bila pogodbeni proizvodnja sestavni del za povečanje blagovne proizvodnje, in to predvsem zato, ker približno dve tretjini zemlje ne pridelata v poštev za strojno obdelavo, oziroma ker konfiguracija zemlje ne pride v poštev za ureditve večjih parcel. Kooperacijske oblike naj bi bile dolgoročne in naj bi usmerjale zasebne kmetovalce v načrtno proizvodnjo. Stiki z zasebnimi kmetovalci slabijo, navzlic temu, da je že dovolj kmetijskih strokovnjakov, ki bi lahko nudili strokovno pomoč. Pri kooperacijah bi morale nositi do-

ločen proizvodni riziko tudi gospodarske organizacije, ne pa samo individualni proizvajalci.

Pomanjkanje kmetijske delovne sile postaja problem, ki ga bo mogoče rešiti le s povečanjem družbenega standarda v kmetijstvu. Vprašanje naraščanja življenjskega standarda individualnih proizvajalcev, katerih je približno dve tretjini, bi morali reševati vzporedno z drugimi panogami. S tem bi vezali delovno silo na kmetijsko proizvodnjo. Tako imenovano sezonsko delovno silo pa moramo glede na to, od kod izvira, čim hitreje vključevati v družbeno življenje, ji urediti stanovanja, prehrano in kulturno življenje.

J. Sever

Samo načrtno je uspešno

Kakor nihče, tako tudi krajevne organizacije SZDL ne morejo uspešno delati brez načrtnosti. Zato so skoraj vse krajevne organizacije SZDL v štirih občini izdelale letne delovne načrte.

To pa še ni vse! Važno je, kaj predvidevajo delovni načrti...

V šmarnski občini se večina dejavnosti suče okoli krajevnih delovnih akcij in komunalne dejavnosti, kar v bistvu niti ni prva naloga organizacije

Z DELOM IN UČENJEM SE PRIPRAVLJAJO NA PRVOMAJSKI PRAZNIK

Pionirji v Podčetrtku se že ves mesec pripravljajo na praznovanje 1. maja. Za šolo so postavili novo kolektarno. Na vrtu so si uredili tople grede, sveže prepleskali ohišje, meteorološko hišico, ograjo in zasadili vrsto različnih cvetic in sadik. Po poteh, ki vodijo v okolici šole, so postavili prometne znake.

Najbolj živahno pa je ob popoldnevih v tehnični delavnici, kjer tekmujejo za praznik. Njihov šolski oddajnik »Švrček« redno spremlja dogodke v šoli in drugje. Vsakokrat objavlja, kako so uspele šolske naloge, opozarja in vzpodbuja. Zdaj, v tekmovalstvu, pa je še posebej skrbno vršil svojo obveščevalno nalogo, da so vedeli vsi pionirji, kaj dela njihov odred.

s. r.

RAZSTAVA BRATOV JURJA IN JANEZA SUBICA

Likovna sekcija soštanjske Svobode je ob sodelovanju z ljubljansko Narodno galerijo priredila razstavo oljnih studij, skic in risb bratov Janeza in Jurja Subica. Razstava ki so jo odprli pred dnevi v dvorani glasbene šole v Soštanju, je posvečena obletnici ustanovitve OF. Na svečani otvoritvi je govoril ravnatelj Narodne galerije Karel Dobida; razstava bo odprta do 3. maja.

NAŠI POSLANCI V REPUBLIKSKI SKUPŠČINI

JANKO ŽEVART:

INSTRUMENTI

ZA BOLJŠE ŽIVLJENJE SO V NAŠIH ROKAH!

Na zadnjem zasedanju republiškega zbora Socialistične republike Slovenije je v razpravi o poročilu Izvršnega sveta sodeloval tudi poslanec našega območja — tovariš Janko Ževart. Ze v začetku je poudaril, kako pomembno je bilo razdobje, za katerega je izvršni svet podal svoje poročilo. Ustava je namreč postavila pred nas nekatere zelo odgovorne dolgoročne naloge. Pri tem ne gre samo za vsklajevanje našega pravnega sistema z ustavnimi določili — kot včasih radi poenostavljamo — temveč predvsem za vsebinsko vsklajevanje naše celotne gospodarsko-politične aktivnosti. Tovariš Janko Ževart je nato govoril o nekaterih problemih našega družbenega življenja. Med drugim je dejal tudi tole:

»V poročilu Izvršnega sveta so zelo jasno izražena tudi stališča glede nadaljnega razvoja in krepitev našega komunalnega sistema. Nedvomno smo tudi na tem področju napravili precejšen korak naprej. Gotovo pa je, da ta proces spremljajo nekatere slabosti. Vendar se občinske skupščine in občani čedalje bolj zavedajo velikih odgovornosti za hiter in skladen razvoj svojega področja in zato iščejo in aktivirajo predvsem lastne možnosti. Vendar se pri tem — ali zaradi podedovanih razmer, ali zaradi neskladnega reševanja in pronašanja določenih nalog in obveznosti — srečujejo s celo vrsto težav. V naših časopisih smo še pred kratkim zelo pogosto srečavali članke, ki so poskušali vso odgovornost za slabo naprtiti občinam. Manjkalo je samo še to, da kdo napiše, s kakšnim navdušenjem odborniki glasujejo za tako in tako stopnjo občinske doklade ali za povečano stopnjo dopolnilnega proračunskega prispevka. Če so se v neki občini na demokratičen način odločili, da bodo nekatere zadeve — na primer šolstvo — skupno hitreje reševali, potem so take pripombe lah-

ko samo politično škodljive. Z negiranjem problemov težav se ne bi mogli rešiti. V bistvu gre namreč tudi tu za pozitivne procese, saj se občinske skupščine čutiljo čedalje bolj odgovorne za pravilno delovanje vseh služb, ki zadovoljujejo potrebe občanov.

»Ko pa je tovariš Janko Ževart govoril o vzrokih nekaterih slabosti v našem gospodarstvu, je dejal:

»V interesu našega nadaljnega razvoja na vseh področjih družbenih dejavnosti je torej, da seicer odločno zavzemamo za drugačno delitev narodnega dohodka, vendar moramo upoštevati tudi to, da instrumenti sami še ne bodo povečevali dohodka. Najsigurnejši instrumenti za rast našega standarda, za hitrejšo zadovoljevanje vseh skupnih potreb so namreč v naših rokah. Zato je uresničevanje take politične stvar ne samo skupščine. Izvršnega sveta in njegovih organov, temveč skrb vseh gospodarskih in družbeno-političnih činiteljev — upoštevajoč pri tem načelo, da nosi večje odgovornosti tisti, ki ima tudi večje pravice.

SZDL. To bo bolj stvar krajevnih skupnosti oziroma nekdanjih krajevnih odborov. Ker pa so ti izgubili svojo vlogo, je zdaj organizacija SZDL v teh krajih prevzela tudi neposredno vlogo pri reševanju krajevnih problemov. To seveda ni narobe, saj gre predvsem za čim bolj množično sodelovanje občanov. Tako opažamo v letošnjih delovnih načrtih v Rogatcu uresničitev samoprispevka, ki so ga za protiprašno cesto in kanalizacijo že dvakrat sprejeli na zborih volivcev. V Bistrici ob Sotli je prav tako v ospredju delovna akcija za ceste, seveda pa še skrb za mladino, ureditev klubskih prostorov in izobraževanje. V Šmarju pri Jelšah predvidevajo olepšanje kraja, pri čemer naj bi množično sodelovali občani. Na Virštajnu pa so se s posebno vnemo lotili gradnje ceste proti Bučam. Ni je krajevne organizacije SZDL v šmarnski občini, ki ne bi vsaj malo predvidela tudi krajevne delovne akcije. Za to se je zavzela še mladina, ki želi pomagati.

R. LEŠNIK

ISKRENE ČESTITKE K PRAZNIKU DELA 1. MAJU

Občinska skupščina Zalec

Občinski komite ZKS Zalec

Občinski odbor SZDL Zalec

Občinsko združenje Zveze

borcev NOV Zalec

Občinski komite ZMS Zalec

KONČNO V UREJENIH PROSTORIH

Šmarnski občinski odbor SZDL je vse doslej deloval v zelo tesnih prostorih. Pred prazniki pa so si uredili nove prostore. Zdaj je tudi šmarnska Delavska univerza dobila potreben prostor, ker se je vselila v dosedanje prostore SZDL. Odslej ima tudi občinski komite ZMS svoj prostor.

OB MEDNARODNEM PRAZNIKU DELA ŽELIMO VSEM DELOVNIM LJUDEM OBILO ZADOVOLJSTVA, USPEHOV IN OSEBNE SREČE!

Letošnje praznovanje 1. maja vključujemo v splet prazničnega razpoloženja vseh naših narodov saj je leto 1964 jubilejno za našo socialistično družbo, je leto, v katerem kujemo čvrste temelje za naš nadaljnji razvoj, za blagostanje vseh nas in bodočih pokolenj!

★

Okrajni odbor SZDL Celje
Okrajni komite ZKS Celje
Zveza združenj borcev NOV
okraja Celje
Okrajni komite ZMS Celje

Občinska skupščina Celje
Občinski odbor SZDL Celje
Občinski odbor SZDL Celje
Občinski komite ZKS Celje
Občinsko združenje borcev
NOV Celje
Občinski komite ZMS Celje

★

ZAKAJ JE PRENEHAL OBRATOVATI ELEKTROPLAVŽ

V štorski železarni je pred dnevi prenehal obratovati elektro plavž. Zakaj se je to zgodilo?

Da bi elektro plavž lahko povečal proizvodnjo grodlja, je železarna naročila pri avstrijski firmi Elin nov transformator, s čimer bi lahko povečali proizvodnjo grodlja za 50 odstotkov. Novi transformator so vgradili, toda že v času poskusnega obratovanja se je pokvaril. Morali so ga poslati v popravilo nazaj v Avstrijo. Da bi preprečili večji izpad proizvodnje, so vgradili stari transformator, ki pa je pregorel. Ta-

koj po okvari so ga odpeljali v popravilo v tovarno »Rade Končar« v Zagreb. Tako sta torej zdaj v popravilu oba transformatorja. Zavaljo prekinitve obratovanja elektroplavža bo nastopilo pomanjkanje grodlja, kar bo nedvomno vplivalo na izpolnitev proizvodnega programa v livarni sive litine in v jeklarni. Toda železarji so se na sestankih kolektiva dogovorili, da bodo napeli vse sile, da bodo čimprej premagali te težave. Zato bodo skrbno štedili, sproščeno delovno silo pa smotno zaposlili.

KONČNO PREOSTANEK CESTE CELJE-ROGAŠKA SLATINA

Pred nedavnim je začelo celjsko Cestno podjetje z zaključnimi deli na dograditvi ceste drugega reda, ki povezuje Celje z Rogaško Slatino. Cesta je bila v glavnem dograjena že v preteklem letu, letos končujejo odsek pred mostom pri Podplatu. Obenem izvršujejo popravilna dela na zmrzlinah, ki so tudi letos močno poškodovale cestišče. Posnetek prikazuje asfaltiranje makadamskega cestišča pri Podplatu.

VSI STATUTI DELOVNIH ORGANIZACIJ NA SMARSKEM SPREJETI

Pred prazniki je sedemnajst delovnih organizacij v šmarni občini predložilo občinski skupščini svoje statute. Predsednik komisije, ki je pregledovala statute, tovariš Vlado MRHAR je poročal, da so večje delovne organizacije vestno pripravile statute, čeprav pretežno nagibajo bolj k dobrim pravnim formulacijam kot k dejanskemu odrazu razmer v kolektivih. Zlasti pomanjkljivo pa so obdelali vprašanje reelekcije vodilnih oseb v ekonomskih enotah ter obveščanje članov delovnega kolektiva, ki bi moralo biti zagotovljeno. Vse premalo je govora o predhodni obveščeni delavcev, preden podjetje pokrene odločilni korak. Občinska skupščina je priporočila delovnim organizacijam, da omenjene pomanjkljivosti še proučijo in čimprej dopolnijo.

r. s.

NOVICE IZ ŠTOR

V SAMOTARNI PRESEGLI PLAN TROMESEČJA

V štorski železarni so pred dnevi presegli proizvodni program za marec za 10,9 odstotka, za prvo tromešje pa za 13,8 odstotka. Delavci so z uspehom zadovoljni, zato so posebej skrbno pregledali program dela za prihodnji mesec.

ZELEZARNA V TEDNU REDA IN ČISTOČE

Tudi delovni kolektiv Štorske železarne se je vključil v izvajanje tedna reda in čistoče. Sestavili so tudi svoj lastni program, ki so ga izdelali na sestanku s predsedniki obratnih higiensko varnostnih komisij. Ob zaključku tedna reda in čistoče bo komisija pri centralnem delavskem svetu opravila pregled izvajanja programa in ocenila uspehe posameznih enot.

J. M.

SLASČICARNA GABERJE ZIMSEK ANTON

Celje, Marhorska c. 32 izdeluje kvalitetno pecivo in ekspresno izvršuje naročila za gospodinjstva. Živel 1. maj, praznik dela.

IZVOZNI USPEHI

STEKLARNE »BORIS KIDRIČ« V ROGAŠKI SLATINI

Letos je začela s proizvodnjo stekla nova steklarska peč v steklarni »Boris Kidrič« v Rogaški Slatini. V novi delovni enoti je bilo vloženo okrog dvesto milijonov lastnih sredstev, prav toliko investicij pa je vložila Jugobanka. Proizvodne kapacitete so se s tem povečale za 25 odstotkov, vrednost proizvodnje pa je porasla za 400 milijonov dinarjev.

Realizacija v prvih treh mesecih letošnjega leta se je povečala za 24 odstotkov. To povečanje je predvsem odraz novih kapacitet, ki so začela obratovati v letošnjem letu. Zato v tovarni upravičuje predvsem letošnjo realizacijo plana, ki je za 35 odstotkov večji od lanskega. Predvidevanja upravičuje predvsem novi obrat, ki nenehno povečuje količinsko proizvodnjo, tako da je tretji mesec obratovanja že dosegel 21.400 ton proizvedenega stekla, medtem ko je januarja proizvedel samo 14.400 ton. Količinska proizvodnja je v večjem porastu kot vrednostna, to pa zaradi novih kadrov, pri katerih je vrednost proizvodnje še manjša.

V letošnjem letu je porasel tudi izvoz. S svojimi kvalitetnimi izdelki

so rogaški steklarji osvojili novo, italijansko tržišče, na katerega doslej niso izvažali. Vrednost celotnega izvoza znaša okrog milijon 350 tisoč dolarjev. V glavnem izvažajo v Nemčijo, Združene države Amerike, Avstrijo, Italijo, v poletnih mesecih pa se bo začel izvoz še v Kanado.

naši

Členjenim strankam, našim dobaviteljem in delovnim ljudem čestitamo za praznik dela 1. maja.

KOLEKTIV OPREMA, MIZARSTVO IN PARKETARSTVO CELJE
Tovarniška 11.

Našim poslovnim prijateljem in delovnim ljudem čestitamo k prazniku dela 1. maja.

PREVOZNISTVO CELJE

Ni hotel stati

NENAVADNA ZGODBA O GASILSKEM DOMU

Sladkogorčani so pred leti vneto delali, da bi postavili gasilski dom na planoti blizu šole. Delo je hitro napredovalo, zvozili so opeko, gradili in spravili dom pod streho. Zelo se jim je mudilo, da bi čim prej proslavljali delovno zmago in imeli veselo otvoritev. Toda dom še ni bil povsem zgrajen. Verjetno niso nanj pozabili, pač pa so usahnili sred-

Našim cenjenim strankam in vsem občanom čestitamo k prazniku dela 1. maju.

CEVLJARSTVO
Celje, Trg svobode 3

Našim cenjenim strankam, delovnim kolektivom in vsem delovnim ljudem iskrene čestitke za praznik dela 1. maj.

VULKANIZACIJA CELJE

Našim cenjenim gostom in vsem delovnim ljudem čestitamo za praznik dela 1. maj

GOSTILNA SELIGO
Celje, Teharska 50

Zraščen s tovarno

Celih devetinpetdeset let živi v steklarskem ognju. Toliko let mu žulji niso izginili z dlani. V toliko letih je FRANČ JUGOVAR zrastle s tovarno, ki jo še ponoči zapušča težko, in ko se zjutraj zbudi, se s strahom zazre skozi okno, če je morda ni več...

»Pradedov ded, praded, ded, oče, vsi so bili rojeni, vsi so živeli ob glažuti. Komaj sem shodil in toliko zrastle, da sem lahko nesel malico, mi je postal ogenj v glažuti ognjišče. Ko so mi prve hlače segale že samo do kolena, sem začel stiskati modele. Nato so mi dovolili pihati krögllice... To je bilo pred leti, mnogo leti...«

Zastrmel se je skozi okno, kjer je enakomerno ropotal dež. Njegove temne, tople oči, so živo sijale izpod košatih obrvi. Nato si je z veliko dlanjo podprl glavo ter za hip utihnil.

»Nekoč so mi rekli: Franc, star si, v penzijo boš moral! Takrat sem zbolel.« Zopet je utihnil. Nato se je zazrl v nas.

»Vi tega ne razumete, meni je fabrika — dom.«

»V Rogaško sem prišel deset dni pred tem, preden se je začel prvi »siht«, to je bilo januarja 1927. leta. Ko sem prvič namočil »fajfo« v lonec, so mi oči žarele kot plamen...«

»Fabrika je rastla. Mi smo nevidno stari. In nato pridejo tovariši, pa pravijo: Franc, star si, v penzijo boš moral. Jaz sem pa bil na višku moči. Šele takrat sem prav doživel glažuto...«

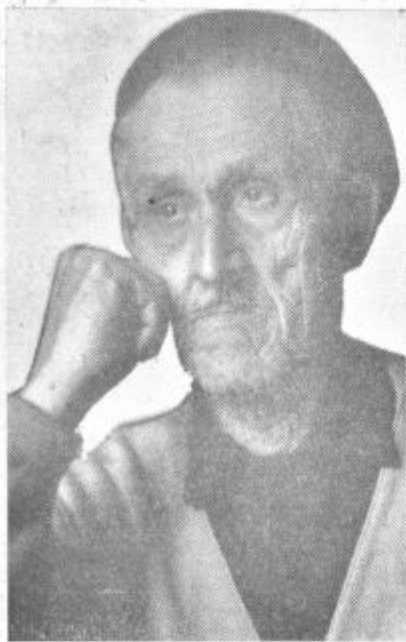
»Ali sedaj veste zakaj sem zbolel?«

»Nato so tovariši prišli in mi rekli: Franc, vrni se, mi te potrebujemo. Od tistega časa je preteklo že dvajset let. Še danes delam.«

»Pred leti so mi dali novo stanovanje v bloku. Mene ni osrečilo. Celih deset minut je od tovarne. To je predaleč. In ko se zjutraj zbudi, je ne vidim skozi okno.«

»Oba sinova sta steklarja. Enega, ki je bil ravno tako steklar, sem med vojno izgubil. Hčerki sta bili tudi v steklarni. Naš rod živi s steklarno.«

»Naš rod raste ob šmelcerskem ognju, črni kavi in dlaneh, ki so prevlečene z žuljasto skorjo vročih fajf. Ko ti postane dlan mehka, je znak, da si star... Moja je mehka. Postal sem obratovodja. Se vedno bolje kot penzionist.«

Zopet se je zazrl skozi okno. Dež je enakomerno padal na tovarniško dvorišče. Nekje od daleč je prihajal šum steklarskih brusilnic in enakomerno grgranje glasov ob steklarskih loncih. Franc se je nasmehnil, se nato zagledal v nas in počasi dejal:

»Veste, življenje v glažuti je prekleto težko, vendar če ga živiš z dušo, se ne moreš odtrgati od njega.«

Nekdo bi mislil, da je samo en Jugovar. Kar sem v rogaški glažuti, je ob meni zraslo mnogo Jugovarjev. Skupaj delamo, pihamo, srkamo črno kavo in si z žuljastimi rokami brišemo znoj, ki v potokih lije z nas... Znoj, ki je znan po vseh kontinentih, znoj, ki mu pravijo kristalno steklo, ROGAŠKO KRISTALNO STEKLO. J. Sever

Vsem poslovnim prijateljem in delovnim ljudem čestitamo za mednarodni praznik dela 1. maj.

TOBACNA TOVARNA LJUBLJANA
Skladišče Celje

Še pomnite, tovariši Kozjanci?

Pred seboj imam pismo, starega tovariša, ki od mene želi informacijo, ali bo šel »ta pomembni dan kar tako mirno mimo«. Je že šel, popolnoma mirno, brez kakršnihkoli pripomb, ni več pravega starega spomina na Kozjanski odred, le v spominu posameznikov se še občasno prebujajo utrinki na tiste davne, a v naših spominih tako lepe dni.

Prav tak kot letošnji je bil marec 1944, le snega je bilo več, bilo je mrzlo in veseli smo bili, ko smo se grelj ob peči v lovski koči na Bohorju. Sicer prostora ni bilo veliko, a za dve četi Kozjanskega bataljona je kar nekako šlo. Ob straži, patroliranju, počitku, petju in političnih urah so nam minevale minute in ure, tak je bil naš počitek pred novimi spopadi, zimski počitek za pomladno ofenzivo.

V drugi polovici marca pa je bilo že kar toplo, predstavili smo se na Jelše k hišam, samotno posajenim v globel med kozjanske hribe in tu preživljali enako življenje, dokler — ja, dokler nam zaradi izdajstva strelji niso zmotili jutranjega živčava v taborišču.

Neenaka borba nas je prizadela in nam iztrgala nekaj dobrih tovarišev, ostali pa smo krenili, eni nazaj, drugi naprej na Bizeljsko. Pozna zima nas je nekaj pripeljala v hrvatsko Zagorje, pridružili smo se zagorskim enotam. Vključeni v borbeno enoto smo sodelovali v bojih pri Klanjcu,

vendar smo vsi vedeli, da je naše bivanje tu le začasno. Vsi smo čimprej želeli nazaj na naše Kozjansko. Nekoliko ojačani, spočiti, dobro preskrbljeni z vsem smo po isti poti krenili nazaj.

Na Bizeljskem se je s spomladjo vse spremenilo: toplota, poti niso bile več razrite, spolzke in nevarne, ni nam bilo več treba iskati redkih hiš ali samotnih naselij, nad Sromljami smo se utaborili v sveže zelenem pomladnem gozdu. Odsev novega življenja narave je tudi v nas porodil novo živahnost, nestrpnost, dobro razpoloženje in, ali nismo lahko postali celo sanjavi ob večerih, ko so nam ob svitu zvezd naši fantje zapeli pesem ali dve? Se še spomnite na to, Tone, Ivan in ostali?

V taborišču življenje nikoli ni bilo enolično, prav gotovo pa v teh dneh druge polovice aprila v tem našem taborišču ni bilo mrtvo. Kurirji so prihajali in odhajali, število članov se je večalo in velik vol, ki ga je Tone podrl z enim zamahom, nas je

IZ DELAVNICE NA FAKULTETO

VOLJE JE TREBA, PA GRE

Vse prej ko uraden je bil ta-le najin pomenek. Bilo je pravo predpraznično kramljanje o življenju in delu, pa še o vremenu povrh.

»Kako, da ste se spomnili prav name?« me je tovariš Koštomaj iz zavoda za spomeniško varstvo v Celju povprašal takoj, ko sva si ob pozdravu stisnila roke.

Razložili smo mu. Radi bi bili povedali nekaj o življenju in delu nekoga, ki sta ga volja in veselje do poklica pripeljala iz delavnice na visoko šolo. In on je zato kot našlašč: nekoč stavec v naši tiskarni, danes zaposlen pri zbiranju dokumentacije na zavodu za spomeniško varstvo v Celju.

»Te dni pripravljamo ekspertizo k urbanističnemu načrtu Rogaške Slatine. V njej moramo podrobno obrazložiti, zakaj vztrajamo na tem, da nekatere objekte zavarujemo, da prepovemo rušenje in priporočamo adaptacije. Zbiramo tudi dokumentacijo za sanacijo nekaterih znanih gradov in samostanov v našem okraju. Gre za Zovnek, Lindek, Žiče in še za nekatere druge.«

Kako se počutim pri tem delu, me vprašujete? Dobro, saj me je arhitektura že od nekdaj močno mikala. Veselje in — morda nekoliko trme — me je tudi pripeljala na fakulteto. Glejte, začel sem kot tiskarski vajenec, nato sem odslužil vojake, ko pa sem se spet vrnil v tiskarno, sem se vpisal v večerno gimnazijo. Delal sem v treh izmenah — dopoldne, popoldne in ponoči, se hkrati še učil na stavnem stroju, pa vendarle končal gimnazijo v dveh letih. Že medtem sem tiskarno zapustil, se zaposlil pri Foto Idealu in se končno vpisal na fakulteto. Imel sem dvanajst tisočakov študentskega, pa si lahko mislite, kako bi s tem živel v Ljubljani — če že ne bi imel svojega poklica. Tako sem se honorarno zaposlil pri »Delu« in tam kot stavec delal štiri ure vsak dan. Lahko mi verjamete, da mi je po šestih urah predavanj in štirih urah dela ostalo za študij prav malo časa in moči.

Potem sem se vrnil v Celje. Sprejel sem honorarno delo pri obnovi opatijske cerkve, letos pa sem se zaposlil na zavodu. Vidite, to je pravzaprav tudi že vse. Lahko bi bilo, toda študij bom kljub temu še Nadaljeval. Pri meni je bilo težje še zavoljo tega, ker sta se moj prejšnji poklic in študij kaj malo ujemala. Če pa se nekdo izpopolnjuje v svoji stroki in študij poveže s prak-

so, mu to nedvomno lahko zelo koristi.«

Tovariš Tonček Koštomaj je torej eden izmed tistih, ki ga pri študiju ni spremljala ravno nabito pohna denarnica. Tudi tokrat sta volja in veselje potrdili svojo vrednost! Morda bi veljalo to večkrat upoštevati!

Jovo-dr. Ivan Verdelj

VZTRAJNO DELO

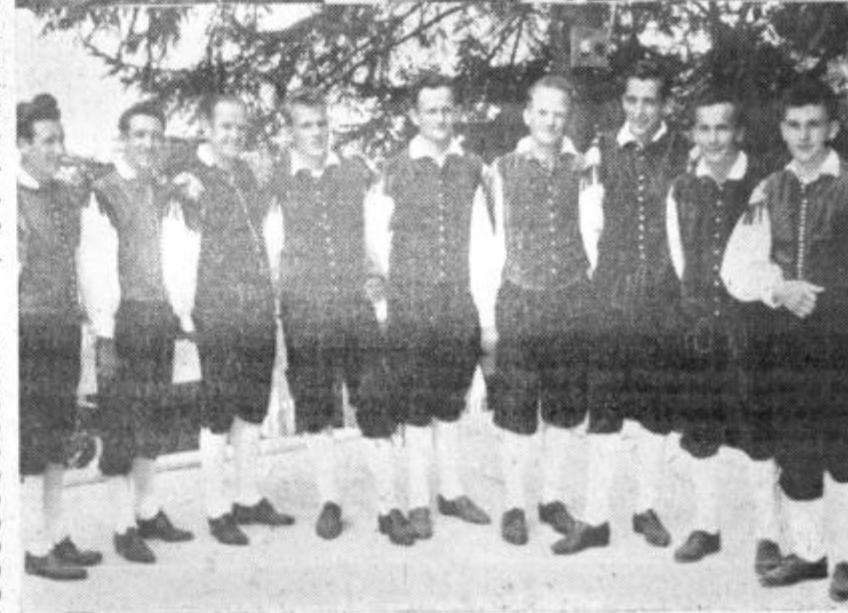
(Z obiska pri šempetrski Svobodi)

Delavsko prosvetno društvo Svoboda Sempeter v Savinjski dolini sodi med najboljše v Sloveniji. V njegovem okviru deluje 11 sekcij.

Samo društvo še niti nima dolge tradicije; toda vztrajno in sistematično delo je rodilo obilne sadove, ki so lahko v ponos vsem članom, posebej pa še prizadevnemu pred-

sedniku in tajniku društva Ivanu Kuharju in Antonu Miklavžinu.

Sedaj ni pomembnejše proslave v občini, da ne bi nanjo povabili mladih Sempetrčanov. Pravzaprav morajo ravno oni največkrat »mašiti luknje« na večjih prireditvah v občini in marsikdaj rešujejo čast žalske komune. Toda kljub temu, da so najboljši, da so reprezentančno društvo, ki ga radi dajejo drugim

Zgoraj ansambel spodaj folklorna skupina

ŽALSKA KULTURA

V SLABEM MATERIALNEM POLOŽAJU

Prejšnjo sredo sta občinski odbor SZDL in Občinski svet kulturno prosvetnih organizacij v Zalcu sklicala skupni razširjeni plenum, ki je obravnaval aktualne kulturne probleme.

Kakor povzemamo iz uvodnega referata, ki ga je prebral sekretar občinskega odbora SZDL Jože Jan, je imelo posvetovanje predvsem namen, da bi po smernicah, ki jih je nakazal zadnji republiški kongres, sprejeli določena nova stališča, nakazali nadaljnjo usmeritev kulturno prosvetnih organizacij ter ocenili njihovo dejavnost, hkrati pa opozorili na določena vprašanja v času, ko na terenu razpravljajo o statutih krajevnih skupnosti, v katerih naj bi tudi kultura našla ustrezno mesto.

Podatki kažejo, da je na področju žalske občine 20 kulturno prosvetnih organizacij, 21 knjižnic, 19 klubov, 6 moških in 2 ženska ter 8 mladinskih pevskih zborov, 8 kinematografov itd. Ker so tudi sodobna komunikacijska sredstva sestavni del kulture, je k temu prišteti še 2.800 naročnikov Celjskega tednika, 1.156 naročnikov Dela in 975 naročnikov Večera, dalje 349 televizorjev in 7.075 radijskih sprejemnikov, ki jih imajo že vsa gospodinjstva. Medtem ko je znašala knjižna zaloga lani 24.511 knjig, ki so bile skoraj vse izposojene, je bilo okrog 280.000 kinocbiskovalcev, kar pomeni, da je bil vsak občan 11 krat v kinu.

Ti statistični podatki govorijo dovolj prepričevalno že sami po sebi, vendar zgolj z njimi ne moremo meriti neklih kulturnih razmer. Plenum je nanizal vrsto vprašanj, ki bi jih bilo treba rešiti, če naj bi žalska kultura polneje zaživela.

Predvsem je bilo tudi tu slišati pripombe, ki spremljajo celotno našo sodobno nesodobno amatersko

kulturo v smislu njenega stagniranja, kar je sicer v obdobju, ko stare oblike odpravljamo, novih pa še ni, povsem razumljivo. Ta stagnacija je občutna zlasti v večjih industrijskih središčih, kot v Zalcu in Preboldu a nemara najmočnejša v pevski kulturi. V tem ko so na občinski reviji pred tremi leti nastopili vsi pevski zbori, jih je predlanskim nastopilo 12, lani pa še samo 9. Vzroke za to je iskati v umetnem vzdrževanju pevske kulture in njenih zunanjih manifestacijah, globlje pa v šolah, kjer zaradi prenatrpanosti učnih programov ni časa za petje ali pa ga je premalo. Ker razen tega med mladino ni pevskega interesa, so seveda ogroženi tudi starejši zbori, v katere ni dotoka novih pevcev.

Dosti boljše uspeha instrumentalna glasba. Njo zastopa v občini 7 ansamblov in 5 godbe, ki so z izjemo libojske in ansambla šempetrške Svobode dvomljivo kvalitete. Ansambli se namreč z izvajanjem hitro zadovoljijo, saj menijo, da je to dovolj kvalitetno že, če poznajo plesni takt.

V težavnem položaju je dramatika, kjer manjka režiserjev, a nemara še v težjem položaju so klubi, ki imajo kolikor toliko urejene pogoje le v Zalcu, Vinski gori, Vranskem in Grižah, medtem ko povsod drugod teh pogojev ni, pa jih zato ne morejo opremiti in jih tako tudi ne uveljavljati kot pomembne oblike politične in kulturne dejavnosti sploh.

Poleg minimalne materialne osnove — dotacije Svetu kulturno prosvetnih organizacij bodo letos znašale 2 milijona 800 tisoč dinarjev — je eden izmed problemov vključevanja občanov, zlasti mladine, tehnične inteligence in mlajših prosvetnih delavcev v delo posameznih društev. Zlasti organizacija Zveze mladine bi morala več storiti za

zdravo rekreacijo mladih ljudi, v kolikor lahko tudi kulturno udeleževanje višje stopnje (ne samo cenene zabave) pojmujejo kot rekreacijo. Sicer pa je nezamisljivo za kulturo pripisovati časa, v katerem živimo, splošni materializaciji življenja in s tem v zvezi prizadevanju ljudi po čim višjem standardu.

V žalski občini so glede družbenih centrov zaznamovali določen napredek, tudi sodelovanje z občinskimi forumi je dobro, toda te centre bo treba nenehno krečiti, tako v večjih središčih kot v obrobni predelih, zlasti s povečanimi investicijami v kulturne domove, kar bo moral zagotoviti tudi sedemletni razvojni načrt. Komuna kot delovne organizacije bi morale z večjim razumevanjem reševati materialno plat kulture, o njej pa bi morale več razpravljati sindikalne podružnice in samoupravni organi, dhr

OBCINSKA DRAMSKA REVIIJA V VOJNIKU

V počastitev 50-letnice celjske Svobode je občinski Svet kulturno prosvetnih organizacij priredil v Vojniku v dneh od 22. do 25. tega meseca občinsko dramsko revijo. Na reviji je nastopilo sedem dramskih skupin. Tako je domače društvo uprizorilo Johna Hartecya Mannersa igra Peg, srček moj, dramska skupina Svobode iz Zagrada Svajcerjevo Deklico Marjetico in Kralja telebana, medtem ko so izvajalci iz Skofje vasi uprizorili znano mladinsko igro Kekec. Med mnogo izvajana dela pri nas sodi Agathe Christie Mišja past, ki jo je na občinski reviji izvedlo društvo Zarja iz Trnovelj. Zadnji dan sta bili na sporedu še dve uprizoritvi: Kristine Brenkove Mačeha in pastorka v izvedbi učencev III. osnovne šole, ki delajo v okviru Delavskega odra, ter Nicole Manzari Naši ljubi otroci, s katerima je nastopil Delavski oder.

Tako se je v štirih dneh izvrstilo sedem predstav, ki so prispevale lep delež amaterizmu pri nas.

Uspešne izobraževalne oblike

Poljudnoznanstveni center celjske delavske univerze je uspešno uveljavil nekatere oblike izobraževanja. Kakor povzemamo iz razgovora z vodjo centra DRAGOM BRADACEM, se je zlasti afirmirala torkova javna tribuna, v okviru katere je bilo v tej sezoni čez dvajset predavanj z vseh področij. Povprečen obisk je znašal od 350 do 400 poslušalcev, pri čemer je razveseljivo, da število nenehno raste, kar je treba pripisati dejstvu, da je delavska univerza za ta predavanja pridobila širok krog najboljših predavateljev, kakor tudi okoliščini, da so predavanja brezplačna. Pri tem je značilno, da primanjkuje predvsem domačih predavateljev in da zanje tudi ni zadostnega interesa.

Prav tako je delavska univerza pridobila odlične predavatelje za tedensko radijsko tribuno, ki obravnavajo najbolj perečo problematiko, vendar so težave v tem, ker je določeno temo težko obdelati v časovno omejenem obsegu.

Med novimi izobraževalnimi oblikami je radijska šola za starše, v kateri sodelujejo najboljši slovenski pedagogi, ki že vrsto let delajo v podobnih šolah v Ljubljani in drugod. Šola za starše je na programu vsako sredo, prekinili pa jo bodo v počitnicah julija in avgusta. Ker si poljudnoznanstveni center prizadeva, da bi v tem okviru organiziral posvetovalnico za starše, bi bilo zaželeno, da bi se ti oglašali z vprašanji, ki se pogosto pojavljajo tudi na roditeljskih sestankih, pri čemer so lahko vprašanja tudi anonimna.

Poljudnoznanstveni center namerava z novim šolskim letom prirediti predavanja na roditeljskih sestankih in to na tistih šolah, ki bodo za to določene sporazumno z občinsko zvezo društva prijateljev mladine. Za predavanja, ki bi imela povsem pedagoško znanstveni značaj, vlada v celjski okolici veliko zanimanje.

Vsekakor najpomembnejša pa je šola za življenje v mladinskih organizacijah, pri kateri gre predvsem za psihološke in zdravstvene teme, za razgovore v ožjih krogih, kjer lahko predavatelj pojasni še tako intimno vprašanje. Zanimanje mladine za takšna vprašanja je veliko posebno na podeželju, manj v Celju, težave pa so, ker tu še najbolj primanjkuje predavateljev. Po mnenju vodje centra Draga Bradaca so te šole nujne, saj pomenjuje najustreznejšo metodo reševanja mnogih perečih problemov mladine. Zato bi kazalo za te namene predvideti tudi več tinitančnih sredstev, saj ta, s katerimi razpolaga sklad, ne zadostujejo.

LIKOVNA RAZSTAVA TISNIKARJA IN JAKIJA

V likovnem salonu v Ravnah na Koroškem je bila te dni odprta razstava dveh pomembnih slovenskih slikarjev — Jožeta Tisnikarja iz Slovenjegra Gradca in Jožeta Horvata — Jakija iz Nazarij. Na razstavi, ki so jo odprli prejšnji četrtek, je bil Jakij zastopan s trinajstimi, Tisnikar pa s petnajstimi eksponati.

JUGOSLOVANSKE GLEDALIŠKE IGRE

V Novem Sadu se bodo v okviru vsakoletnega Sterijinega pozorja 3. maja pričele IX. jugoslovanske gledališke igre, ki bodo trajale do 14. maja. Poleg nastopov najvidnejših jugoslovanskih gledališč — od slovenskih predstavnikov bo sodelovalo Mestno gledališče ljubljansko z Javorškovo kriminalno zgodbo — bodo v času gledaliških iger priredili več razstav, posvetovanj in razgovorov, povezanih s sodobno jugoslovansko gledališko problematiko.

IZ SLOVENSkih KONJIC REVIIJA

MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV

Občinski svet Svobod in prosvetnih društev je pred nedavnim razpravljal o pripravah na občinsko revijo mladinskih pevskih zborov. Kakor je bilo ugotovljeno bodo na reviji sodelovali skoraj vsi zbori osemletk. Letošnja revija bo v Zrečah v organizaciji Svobode. Pričakujejo, da bodo pri organizaciji pomagala tudi tamkajšnja podjetja.

Za revijo pevskih zborov se je dozdaj prijavilo 450 mladih pevcev, vsi zbori pa se na nastop vestno pripravljajo; tako da bo ta zares kvaliteten. Pri tem bodo morali pripraviti dvoran in oder, poskrbeti pa tudi za prevoz okrog 350 pevcev. Datum prireditve še ni določen, predvidevajo pa, da bo ta ob koncu tega meseca ali prve dni maja.

SHAKESPEAROVA RAZSTAVA V CELJU

V spomin na 400. obletnico rojstva velikega pesnika in dramatika Williama Shakespeara bo v foyerju Slovenskega ljudskega gledališča odprta spominška razstava, ki jo je organiziral British Council (Britanski svet) v Zagrebu. Razstavljenih je 28 fotografij »Kraljevskega Shakespeareove gledališča in Old Vica« ter izbor iz angleških izdaj Shakespeara. Vsem, ki jim je Shakespeare ljub in drag in ki se želijo seznaniti z njegovo domovino, obisk toplo priporočamo. Zlasti so vabljeni šole. Razstava bo odprta od 28. aprila do 10. maja dnevno od 10. do 12. in od 17. do 19. ure. Vstop je prost.

PONOVO GOSTOVANJE

LJUBLJANSKE DRAME V CELJU

V četrtek, 7. maja bo ljubljanska Drama gostovala v SLG Celje z nadj. vse uspešno komedijo ameriškega dramatika Edwarda Albeeja »Kdo se boji Virginije Woolf«. Režiser je Mile Korun. Nastopajo pa Duša Počkajeva, Jurij Souček, Marija Benkova in Danilo Benedičič.

Po uspelem zadnjem gostovanju ljubljanske Drame pričakujemo, da bo tudi tokrat občinstvo do kraja napolnilo dvorano.

Vstopnice bodo na razpolago pri gledališki blagajni.

TUDI OSTALE SKUPINE SO DELAVNE

Oktet šempetrške Svobode deluje že tri leta. Vodi ga Stane Jager, pevodnja pa je Marjan Kozmus. V svojem dosedanjem obstoju je dosegel oktet zavirljive uspehe in je reden gost oddaj RTV Ljubljana. Ko je uredništvo oddaje »Za našo vas« organiziralo tekmovanje znanih oktetov, ki nastopajo v tej oddaji, se je šempetrski uvrstil takoj za Slovenskim oktetom in je dobil le 8 glasov poslušalcev manj.

Razen tega pa nastopa oktet na vseh proslavah v Sempetru in tudi v žalski občini. Večkrat pa prireja nastope po kolektivih in je pred kratkim nastopil tudi v bolnišnici.

V društvu imajo tudi knjižnico, ki ima čez 200 rednih bralcev. V zadnjih letih so povečali njen knjižni fond od 400 na 1500 knjig.

Delo filmske sekcije se bo bolj poživilo, ko bodo odprli klub. Sicer ima tudi sedaj občanske sestanke in predavanja ob priliki, ko predvajajo v kinu razne dobre filme, toda to je preveč redko.

Razen navedenih sekcij deluje v okviru društva tudi kino, ki ga vodi programski svet, ter šahovska in kegljaška sekcija.

ja, ki so jo igrali, se mi je zdela zelo znana, zato sem vprašal vodjo ansambla Borisa Terglava (ki je tudi komponist), čigava je ta skladba.

»To je moja kompozicija,« mi je prijazno pojasnil. »Znana pa se vam zdi zato, ker ste jo verjetno slišali v oddajah RTV Ljubljana, kjer smo že večkrat nastopili.«

Povedali so mi, da jih je v zabavnem ansamblu sedem oziroma osem, če imajo zraven še klavir. Ko pa igrajo domače melodije, nastopajo v zasedbi kvinteta in sicer Boris Terglav ali Jože Plečvčak klarinet, Vlado Plaskan harmonika, Toni Fonda, trobenta, Aco Plečvčak bas trobenta in Rudi Lebeničnik (iz ansambla Milana Matka je vskočil namesto Stefana Kozmelja, ki je odšel v vojsko) gitara. Če pa igrajo v zabavni zasedbi, se jim pridružita še bobnar Tone Kapus in Metka Miklavžin, ki igra klavir.

Tako kot druge sekcije ima tudi njihova največ težav z odhodom članov v vojsko in s popoldanskimi »šišti« v podjetjih.

V ansamblu so vsi mladi, saj je povprečna starost komaj 21 let. Vadijo pa skoraj vsak dan in to po več ur. In rezultati takega vztrajnega dela se že kažejo: nastopili so že večkrat v oddajah RTV Ljubljana, nastopili so v Velenju, Celju, Zalcu, Polzeli...

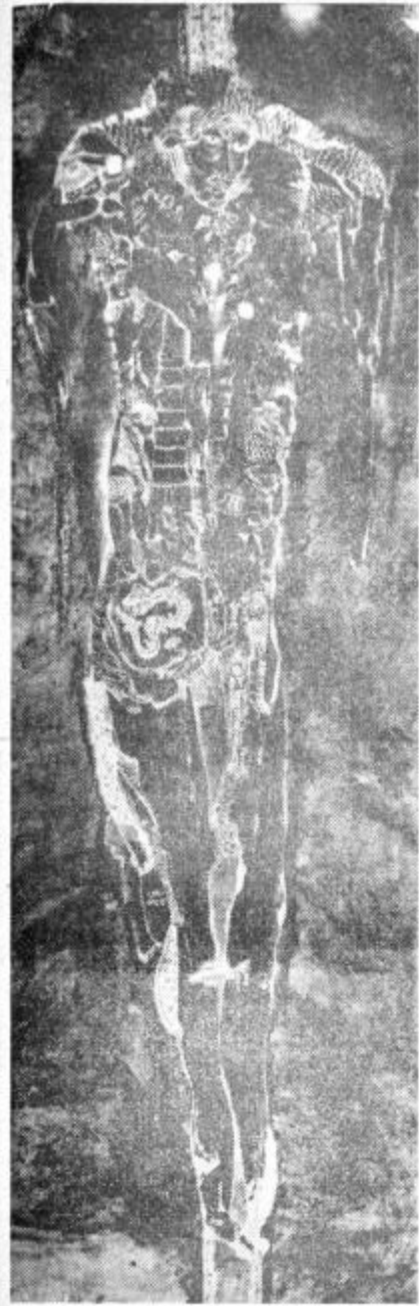
Razen tega pa spremljajo na nastopih tudi folkloriste, s katerimi imajo tudi večkrat skupne vaje. Za te nastope morajo včasih spreminiti sestav ansambla, saj recimo potrebujejo pri prekmurskih plesih tudi violino.

V društvu pa ni to edini glasbeni ansambel. Imajo še trio Milana Matka, ki je tudi reden gost RTV Ljubljana in kvintet Florjana Lesjaka, ki se tudi že dobro uveljavlja.

Ko se bodo vrnilli fantje iz vojske, nameravajo ustanoviti veliki revijski orkester, s čimer bodo imeli možnost prirediti spevoigre. No, to so zaenkrat le načrti...

V TEJ SEZONI TRI PREMIERE

Dramska skupina tisti dan ni imela vaj. V kulturnem domu pa sem našel Vlada Dolarja, ki je eden od najbolj aktivnih članov in jo skupaj z Avgustom Orešnikom tudi vodi. O delu dramske sekcije DPD »Svoboda« Šempeter mi je povedal tole: »V skupini je 15 stalnih članov, a

Z RAZSTAVE LIKOVNEGA SALONA — Jože Horvat-Jaki: Človek II. (1965) Foto: V. Berk

RODI LEPE USPEHE

za zgled, ne dobivajo od nikogar nobene pomoči in vzdržujejo vse sekcije le s sredstvi, ki jih pridobi društvo s svojimi dejavnostmi, predvsem s kinu predstavami.

Toda poglejmo, kako in kaj delajo posamezne sekcije.

»MARKO SKACE, MARKO SKACE...«

Mladi folkloristi so ob glasbi iz magnetofona ponavljali korake tega lepega belokranjskega plesa. Ko je utihnila glasba, so se zadihani zbrali okrog pulta na hodniku kulturnega doma, kjer so vadili ter drug drugemu opozorjali na napake, kajti vadijo sami.

Vodja skupine, Helena Hriboršek je rutinirano razlagala Branku, novemu članu skupine, kako mora pravilno držati splesalko. Čeprav Helena še ni dolgo vodja skupine, se je že dobro vživela v novo dolžnost.

»Da, da, Poroke in vojska; to je za nas največja težava,« se je oglašil Franci Laznik, ki pleše pri skupini že od njenega začetka. »Letos so odšli iz skupine v vojsko štirje fantje, eden je odšel študirat, Slavka pa se je poročila. Pritegniti je bilo potrebno nove člane in pričeti od začetka. Sedaj pa tudi ti že dobro plešejo.«

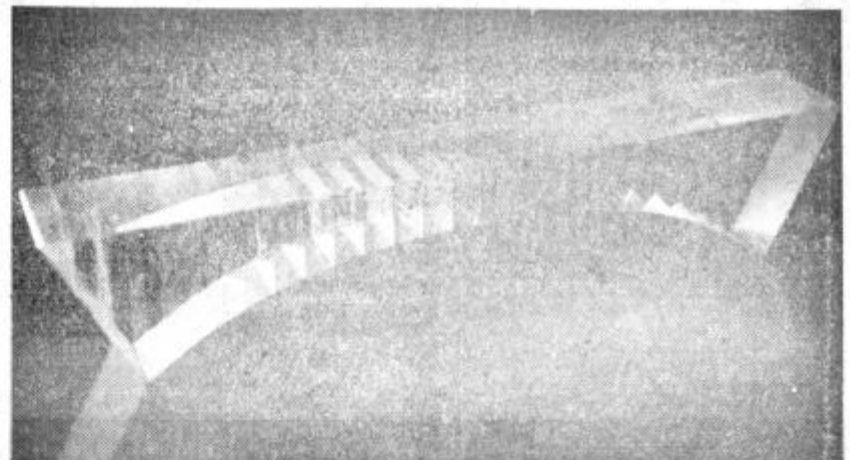
Vsi so mladi, saj ima najstarejši 22 let, najmlajša pa je Jožica, ki ji je šele 15 let. V skupini so delavci, uslužbenci, vajenci, dijaki. Osem ur so v službi, nato doma pomagajo staršem na polju, zvečer pa se dvakrat tedensko zberejo v kulturnem domu, kjer pridno vadijo. Pa ne samo vadijo. Letos so imeli že več nastopov. Nastopili so v Celju, Zalcu, Dobrni, na gori Oljki itd. In še jih čakajo nastopi na proslavah 1. maja, dneva mladosti, občinskega praznika in še kje.

Končan je bil pomene ob odmoru, kajti potrebno je vaditi. In spet: »Marko skače, Marko skače po zelenoj trati...«

ANSAMBEL, KI GA POZNA VSA SLOVENIJA

V knjižnici je ta večer vadil zabavni ansambel. Majhen prostor je bil poln zvokov, ki so se spajali v prijetno domačo melodijo. Iz te celote je najbolj izstopal bas, v katerem je Aco pihal »s polno paros«.

Ko je bilo »muzike« konec, mi je še vedno zvonilo v ušesih. Melodi-

Z RAZSTAVE LIKOVNEGA SALONA — Ciril Cezar: Kristal I. (steklena dekorativna plastika) Foto: V. Berk

SREČNO VOŽNJO FIČKARJI IN POT VSI PEŠCI

PRVOMAJSKA PRAZNIČNOST — SONCE: Z IN BREZ VREMENSKE NAPOVEDI (DEŽ BO BAJE NA DOPUSTU!). BELE IN NE VEČ BELE CESTE SE PRAŠE PROTI MORJU IN PLANINAM. NASMEJANI OBRAZI OB VOLANIH — STRPLJIVI NA PEŠ POTEH. ZASNEŽENI VRHOVI SE ZAREZUJEJO V MODRINO MAJSKEGA JUTRA, NA ZELENH PREPROGAH SE BELLJO BELE ČESNJEVE RJUHE — SREČA, ZADOVOLJSTVO, KANEC ZAVISTI; TRIJE DOLGI DNEVI POČITKA IN POMLADANSKE RAZBRZDANOSTI.

POGOVOR NA TEMO:

Gremo na izlet

Pred dnevi sem se s prijateljem pogovarjala o prijetnih koticah, ki jih je v Sloveniji vse polno. Najprej sem govorila jaz. Jože je iz Gorenjske in me je pazljivo poslušal, ko sem mu pripovedovala o lepotahtah Stajerske. Zelo malo je vedel o naših krajih. Potem je povzel on. Priznati moram, da sem tudi jaz presneto malo vedela o krajih, kamor se ne le domači, ampak tudi tuji turisti iz leta v leto vračajo. Ko sem pozneje o najinem pogovoru premišljevala, se mi je zdelo, da ne bo napak, če tudi vas seznanim z nekaterimi kraji na Gorenjskem. Prvomajski prazniki so tu in prav gotovo jo bo marsikdo mahnil kam ven. Kdor si ne bo izbral bližnje izletniške točke, kamor se bo lahko odpravil peš ali s kolesom, se lahko poda na Gorenjsko. Moji nasveti bodo dobrodošli predvsem avtomobilistom in motoriziranim izletnikom. Priporočam vam, da vas še dosti ni obiskala kraja, o katerih vam bom povedala besedo ali dve in da se boste pozneje še in še vračali občudovat njihove lepote.

JEZERSKO

Približno dvanajst kilometrov iz Kranja leži ob poti na Jezersko, tik pod Storžičem, Predvor. To je pri-

jazna vasica z umetnim jezerom, kjer lahko čolnarite. Ob jezeru je prijetno gostišče s prenočišči. V okolici je več privlačnih točk, prijeten je pa tudi dveurni sprehod na Jakob, od koder je čudovit razgled na vso ljubljansko kotlino.

LESCE

V Lescah je iz leta v leto bolj obiskan Sobčev bajer. V gozdu je majhno jezero, ob katerem je urejen avtocamp in nekaj weekend hišic. Turisti in izletniki, ki si želijo miru, se vedno znova vračajo tjakaj.

RIBNO

Čudovita izletniška točka je tudi Ribno pri Bledu. Vasica leži ob Savi, ki je tam čista in svetlo zelene barve. Ob Savi je malo jezero, v katerem se poleti lahko okopate. Pobočja nad vajo so prav v tem spomladanskem času vsa rdeča od resja. Z vrha, kjer je lepo urejeno gostišče, je čudovit razgled na Savo, malo jezero, Jelovico, ki se dviguje onstran Save.

Svetujem vam, da kdaj obiščete te kraje. Prav gotovo boste presenečeni nad naravnimi lepotahtami, ki jih boste še sproti odkrivali. In verjemite, ne bo vam žal, če se boste podali na malo daljši izlet.

Za prvi maj - na Bohor

Tistim, ki se še niso odločili, kam se bodo napolili za prvomajske praznike, svetujemo — Bohor. Morda še ne veste, da stoji na Bohorju prav lepo urejena planinska kočica, ki priznava vabi ljubitelje planin. Kočo so dogradili že pred štirimi leti, upravlja pa jo planinsko društvo »Bohor« iz Senovega. V koči je tekoča voda, elektrika in urejene sanitarije. V njej je tudi 51 dobrih ležišč, imajo pa še dodatna. Koča je s svojo lepo okolico,

SENOVŠKI PIONIRJI NA ZASAVSKI PLANINSKI POTI

Pri planinskem društvu »Bohor« na Senovem imajo zelo maoično pionirsko skupino. Vodi jo učitelj, tovariš Milan Mahovne, ki je za pohode v planine navdušen že veliko mladine. Tako bo zasavsko planinsko pot letos prehodilo okrog 125 mladincev. Bili so že v Kumrovcu in na Gorah pri Bistrici ob Sotli, preteklo leto pa se je razživela prava planinska aca — 130 ljudi — na lepi Lisci in Lovrencu pri Velikem Kozjem. Na precej naporni poti je včasih kdo vzdihoval, po kratkem počitku pa so bili spet mladostno živahni. Zadolovljstvo jim je kar sijalo iz oči. Ko smo naslednji dan te mlade planince vpraševali, kako jim je bilo všeč na izletu, so vsi odgovorili, da si še želijo v planine. Če bo vsaj del teh mladih ljudi ostal vztrajen našim goram, bo namen planinskega društva dosežen. Pohodi v planine so namreč najboljša rekreacija za ljubitelje prirode, poleg tega pa plemenitijo človekov značaj in utrjujejo njegov nacionalni ponos.

A. V.

OBISKALI BODO BOLNE ČLANE KOLEKTIVA

V štorski železarni so ne nedavnem sestanku tajnikov in predsednikov sindikalnih podružnic delovnih enot sprejeli zanimiv sklep. Sklenili so, da bodo pred prvomajskimi prazniki obiskali in obdarili trideset nad dva meseca bolnih članov kolektiva. Za obdaritev jim je izvršni odbor sindikalne podružnice podjetja odobril 150 tisoč dinarjev.

PROMETNA KRONIKA

SMRT POD LOKOMOTIVO

V sredo je vozil z motornim kolesom po cesti iz Kumrovcu proti Bistrici ob Sotli Anton Zupan. Na nezavaranem svetlobnem prehodu v Polju ni upošteval svetlobnega signala. Hotel je prečkati železnico pred potniškim vlakom, ki je ravno tedaj vozil mimo. To pa je bilo usodno. Zupan se je zaletel v lokomotivo in obeljal na mestu mrtve.

»Srečno pot!« Nikar ne pozabite »trikotnika« niti »prve pomoči«, predvsem pa ne denarice! Prepričani smo, da bodo strastni zbiratelji gostinskih računov tudi prišli na svoje.

Se to: prihodnji številki smo namenili le osem strani in bo malo prostora za kroniko nesreč — upoštevajte torej tako našo kot stisko na cestil

»Srečno!«

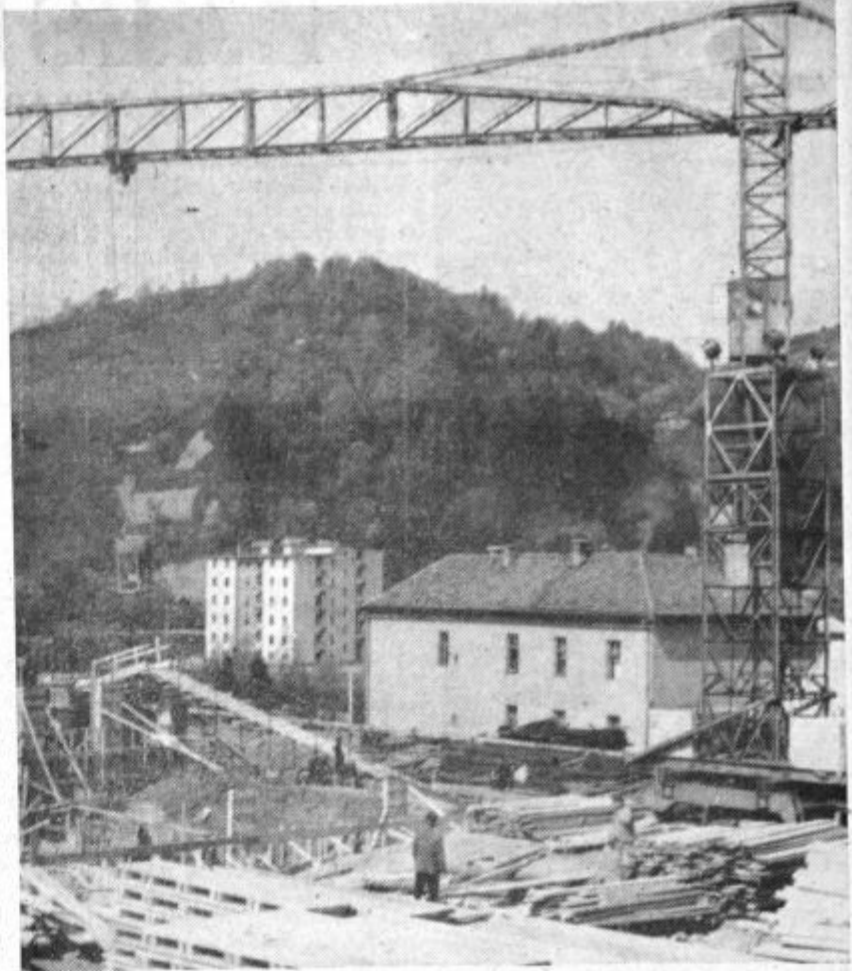
ZA PRAZNIKE BO BOLJE, PRAVIJO

»Kako bo na tržnici čez praznike?« sem povprašala tržnega nadzornika, tovariša Murka.

»Pričakujemo solidno preskrbo. Mislimo, da bo zelenjave dovolj; tudi sadja bo nekaj, ne vemo pa še točno, kako bo s perutnino,« mi je odgovoril. »Pričakujemo, da bodo nekaj piščancev poslali iz kmetijske zadruge Šmarje pri Jelšah. Na kmete se namreč ne moremo kaj prida zanesti, saj perutnine že nekaj časa redno primanjkuje.«

Tako torej za ta teden. Kako pa je bilo v preteklem? Cene so bile v glavnem ustaljene. Krompir so prodajali po 45 do 55 dinarjev kilogram, belo glavno zelje po 90, rdečega pa po 80 do 100 dinarjev. Poleg starega korenjčka, ki so ga prodajali po 50 do 200 dinarjev, smo pretekli teden na tržnici že lahko kupili tudi novega, ki so ga pripeljali iz Splita in prodajali po 160 dinarjev. Špinača še vedno vztraja na dokaj visokem »nivoju«. Cena za kilogram je namreč od 160 pri družbenem sektorju, do 300 oziroma 500 dinarjev za kilogram pri privatnih proizvajalcih. Na tržnici je bilo tudi precej solate — in to različnih vrst in seveda tudi različnih cen. Belivko so prodajali po 300 do 500 dinarjev, glavno po 320 do 400, motovilec po 300 do 400, radič pa po 130 do 350 dinarjev kilogram. Omeniti moramo seveda tudi cvetačo — po 260, kumare po 400 do 420 in fižol v zrnju, ki so ga prodajali po 230 do 300 dinarjev kilogram.

Za dvajset dinarjev so se podražile pomaranče — zdaj so namreč po 300 dinarjev — na tržnico pa so spet pripeljali nekaj banan po 350 dinarjev za kilogram. Jajca so prodajali po 24 do 30 dinarjev, perutnine pa — kot smo že omenili — ni bilo. —ca

Gradnja nove sladarne

V Laškem so v teku gradbena dela nove sladarne, ki jih izvaja celjsko gradbeno podjetje »Ingrad«. Rekonstrukcija dela laške pivovarne, vključno z novo sladarno, bodo stala okrog milijardo dinarjev. Velik del sredstev bo vloženih iz lastnih skladov. Z novo sladarno bo pivovarna dobila lastna proizvodna sredstva za proizvodnjo slada, ki so ga doslej uvažali. S lastno proizvodnjo slada se bo povečal tudi asortiment in kvaliteta.

Posnetek prikazuje gradbena dela na novi sladarni.

ŠPORT — ŠPORT — ŠPORT — ŠPORT — ŠPORT —

VIVOD 203 cm v višino

Najboljši rezultat na nedeljskem otvoritvenem mitingu v Novi Gorici je dosegel član celjskega Kladivar-

ja, Branko Vivod, ki je preskočil 203 cm v višino in s tem izenačil svoj republiški rekord.

Od ostalih celjskih udeležencev so zmagali: Vidmajer v kladivu 54,45 m, Lamut v teku na 1000 m — 2:33,8, Zaletel pri skoku v daljino s 693 cm, Špiler v metu kopja — 66,55 m, Leškova pri skoku v daljino s 501 ter v teku na 60 m — 8,3 in Urbančičeva v metu krogle — 11,47 ter pri skoku v višino — 148 cm.

BOLJŠI VTIS

Slab vtis, ki ga je Srot napravil na nedavnem izbirnem tekmovanju za sestavo državne reprezentance je popravil konec prejšnjega tedna, ko je na dvoboju mestnih vrst Ljubljane in Budimpešte v orodni telovadbi zasedel odlično tretje mesto. Tako se je Tine Srot uvrstil na tem tekmovanju kot drugi Jugoslovčan za Cerarjem, ki je zmagal ter Madžarom Aranyosom.

MEDVEŠEK ZOPET REKORD

Celjski atleti so v nedeljo sodelovali ne samo na mitingu v Novi Gorici, marče tudi na prvem letošnjem nastopu v Mariboru. Tu se je najbolj izkazal mladi Medvešek, ki je pri skoku v višino dosegel s 193 cm novi državni rekord za mlajše mladince. Odličan je bil še Ajdič, ki je zmagal v teku na 100 metrov s 10,7 (Lešek 10,9). Sicer pa so ostala prva mesta zasedli: Zuntar v teku na 1.000 m 2:36,8, štafeta Kladivarja 4 krat 100 v času 45,0, Pikula v metu krogle s 16,01, Pilih pri skoku ob palici s 390 cm ter Marjana Lubejeva v teku na 100 m s 12,4 sekunde.

LUBEJ — PETI

V nedeljo se je na kegljišču Ingrada v Celju končalo letošnje republiško prvenstvo v kegljanju za posameznike. Kot smo pričakovali je vendarle prišlo na vrhu lestvice do spremembe. Tako je prvo mesto osvojil član mariborskega Branika Mlakar s 1827 podrtimi keglji. Na ostala boljša mesta so se uveljavili: 2. Steržaj (Branik) 1772, 3. Grom (Ljubljana) 1752, 4. Slibar (Jesenice) 1751, 5. JOŽE LUBEJ (Celje) 1748 (863,885) itd.

Ostali Celjani so se uveljavili takole: 12. Druškovič (Elektro) 1686 (878,809), 16. Marinček (Celje) 1676 (855, 821), 20. Vanovšek (Celje) 1667 (831, 836), 36. Stefan Kranjc (Elektro) 1614 (783, 831), 57. Vojsko Zagorčan (Zabukovica) 1575 (801, 774).

TEKMOVANJE V ROKOMETU

V počastitev prvega maja je mladinski aktiv Center v Celju priredil tekmovanje v rokometu, na katerem so sodelovale ekipe gimnazije, ekonomske šole, učiteljska in aktivna Center.

Rezultati: učiteljske : Center 7:5, gimnazija : ekonomska šola 13:9. V finalu je gimnazija premagala učiteljske 5:4. V borbi za tretje mesto je Center odpravil ekipo ekonomske šole 9:6. Zmagovalna ekipa je dobila za nagrado rokometno žogo.

GIBANJE PREBIVALSTVA

CELJE

Od 12. do 19. aprila se je rodilo 28 deklet in 26 dečkov.

POROCILI SO SE:

Ciril Kočevar, študent tekstilne fakultete in Kristina Vipotnik, otroška negovalka, oba iz Ljubljane. Ferdinand Rep, delavec in Amalija Zgajner, tkalka, oba iz Arclina. Roman Seligo, pek in Agneza Vuglar, tkalka oba iz Celja. Stanislav Kolar, delavec iz Ostrožnega in Martina Vetrnik, strojna pletilja iz Lokrova. Franc Golob, avtomobilni sprevednik in Franciška Lavbič, bolničarka, oba iz Celja. Jožef Mazzoni, klepar iz Brnice in Rože Margareta, gradbeni tehnik iz Lise.

UMRLI SO:

Franc Lipušek, upokojenec iz Rifnika (85). Srečko Pižorn, otrok iz Andraja nad Polzelo (4 mes.). Božidara Mlakar, delavka iz Kompol (79). Adela Topolovšek, upokojenka iz Celja (85). Andrej Drole, upokojenec iz Celja (65). Dr. Franc-Jožef Rebešek iz Celja (45).

VELENJE

Od 19. aprila do 25. aprila 1964 se ni nihče rodil.

POROCILI SO SE:

Ciril Rednak, čevljar iz Pesja in Zofija Konečnik, delavka iz Pesja. Alojzij Dvorsak, rudar iz Velenja in Marija Štukl, trgovska pomočnica iz Velenja. Karl Skornšek, avtomobilni tehnik iz Metleč in Ana Zaluberski, šivilja iz Metleče.

UMRLI SO:

Pavel Jelen, upokojenec iz Sentvidca (83). Valentin Pirš, cestar iz Modrače (65).

BREZICE

Od 18. aprila do 25. aprila 1964 je bilo rojenih 8 deklet in 5 dečkov.

POROCILI SO SE:

Ivan Kenč, tesar iz Globokega in Antonija Omerzo, poljedelka iz Pečic. Andrej Komučar, poljedelec iz Sobenje vasi in Ivanka-Marija Pirč, poljedelka iz Cerine.

UMRLI SO:

Karl Kromčič, osebni upokojenec iz Brezice (68). Mihael Komučar, invalidski upokojenec iz Krške vasi v Brezicah (61). Terezija Škoda, rojena Rihter, gospodinja iz Dmrova (49). Vladimir Jurisic, iz Trstenika (1).

SLOVENSKE KONJICE

Od 12. do 19. aprila sta se rodili 2 deklet in 2 dečka.

POROCILI SO SE:

Franjo Regoršek, mizar iz Dobrneža in Ana Ofentavšek, galanteristka, Tapanje 30. Alojz Hrovat, poljski delavec iz Padeskega vrha in Franciška Ovcar, poljska delavka. Karl Gorenak, ključavničar iz Nove Dobrave in Stiška Rušnik, uslužbenka iz Nove Dobrove. Ferdinand Znidar, tov. delavec iz Bukovelj in Justina Laporšek, delavka iz Stranice. Alojz Gaber, usnjar z Brega pri Konjicah in Amalija Macuh, gospodinjstva pomočnica iz Slovenskih Konjic. Roman Peček, usnjar iz Skale in Angela Hren, delavka iz Radane vasi. Boris Sodin, sofer iz Stranice in Rozika Potnik, uslužbenka iz Zgoranjih Zreč.

UMRLI SO:

Antonija Sanič, Zgornja Pristava (66). Karel Kovačič, iz Brozina-Strienik (70). Vili Valentinc, iz Konjiške vasi (74). Martin Vedenčnik, iz Gabrovelj (79). Marija Jevšenek, iz Bukovelj (85). Neža Zidunšek, iz Kraberk (68). Franc Tramšek, iz Klokočevnika (78).

KRONIKA NESREČ

Pri padcu so si zlomili nogo — Dveletna Milena Andrinek iz Uniš pri Ponikvi.

Marija Marcen iz Dobline pri Zasmu, štiriletni Vincenc Zagajšek iz Babnega pri Silvnici, Rozalija Zupane iz Dobline nad Celjsko kočo in Marija Križnik iz Dramelj.

Štiriletna Karolina Klinc iz Sojske pri Frankolovem je v neopaznem trenutku prišla z roko v slamoreznicu. Poškodovane ima prste.

Ivan Krulc z Loke pri Zasmu, je padel in si pretresel možgane.

Stanko Zupančič si je pri delu v Cinkarni poškodoval roko.

Pri padcu si je poškodoval nogo Domilnik Trobiš iz Otmenne pri Smartnem v Rožni dolini.

Milana Goričanu je padla na nogo težka plošča in mu jo poškodovala.

Z motorjem sta padla Edvard Fišbaher iz Vrba pri Zalcu in Silvester Basle iz Podvina pri Polzeli. Prvi si je zlomil nogo in pretresel možgane, drugi pa si je pretresel možgane.

Devetletni Anton Grmek iz Zgoranjih Sele pri Ponikvi si je pri padcu poškodoval glavo.

OBJAVE IN OGLASI...

VABIMO VAS NA IZLETE

1. Ljubitelji planja — 6-dnevni avtobusni izlet v CHAMONIX. Prijave do 16. maja.
2. 7-dnevni avtobusni izlet v BUDIMPESTO, PRAGO IN DUNAJ. Prijave do 15. maja.
3. 6-dnevni avtobusni izlet v RIM, FIRENZE in RAVENNO. Prijave do 10. maja.
4. Gradbeniki — 8-dnevna strokovna ekskurzija preko Dolomitov—Bolzana—Milana—Firenz do Rima. Prijave do 5. maja.
5. PO DOLOMITIH — 5-dnevni avtobusni izlet v maju; prijave do 30. aprila.
6. CARIGRAD — 9-dnevni avtobusni izlet v avgustu; ogled Sofije; prijave do 23. maja.
7. AZURNA OBALA — 6-dnevni avtobusni izlet v septembru; ogled Milana, Torina in Genova; prijave do 12. julija.
8. TOKIO — 12-dnevni izlet s posebnim letalom na olimpijske igre v oktobru; prijave do 1. avgusta.
9. NEW YORK — 11-dnevni izlet s posebnim letalom na svetovno razstavo; odhod iz Ljubljane 20. julija in 24. avgusta; prijave do 10. junija.
10. PO SOVJETSKI ZVEZI — 14-dnevno potovanje z vlakom; prijave do 15. maja.
11. TRST—BENETKE — 2-dnevni avtobusni izlet za delovne kolektive in organizacije.
12. SLOVENSKA KOROSKA — dvodnevni avtobusni izlet za delovne kolektive in Koroske borce.

DELOVNI KOLEKTIVI — ORGANIZACIJE!

1. PO PREKMURJU — tridnevni avtobusni izlet.
2. SLOVENSKE GORICE—TRAKOSCAN — dvodnevni avtobusni izlet.
3. PLITVIČKA JEZERA—CRIKVENICA — RIJEKA — dvodnevni izlet z avtobusom.
4. PO ISTRI — dvodnevni avtobusni izlet.
5. PO DOLENJSKI — eno- in dvodnevni avtobusni izlet.
6. PO GORENJSKI PREKO VRŠICA NA PRIMORSKO — dvo- in večdnevni avtobusni izlet!

Pred vsakim izletom obiščite podjetje KOMPAS — CELJE. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvu z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlaki, ladnjami obalne in rečne plovbe in posebnimi letali. Kompas Celje posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, pomorski in letalski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabave potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

KOMPAS Celje daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominske filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici.

Se priporoča KOMPAS CELJE
Tomšičev trg 1 — tel. 23-50

GLEDALIŠČE

Cetrtek, 30. aprila 1964 ob 20. uri: Akademija bratstva in enotnosti. Izjava mladina Caprije — Organizator Obč. odbor ZMS Celje.

Cetrtek, 7. maja 1964 ob 19.30: Edward Albee: KDO SE BOJI VIRGINIJE WOLF. Govorjenje Drame SNG Ljubljana. Obveščamo vse okoliške šole, ki bodo pripeljale majniške izlete v Celje, da lahko ogled celjskih kulturnih institucij vežejo tudi z ogledom mladinskih predstav — HURA SONČU IN DEŽJU in IZLET. Prijave pošljite na upravo gledališča.

KONCERTI

Sreda, 13. maja:
Tenorist Anton Dermota, član dunajske državne opere. Izven abonmaja.
Predvidevamo, da bo za ta koncert našega rojaka vladalo izredno zanimanje.
Ljubiteljem glasbe priporočamo, da si pravočasno rezervirajo vstopnice v glasbeni šoli.
Abonentni imajo prednost nabave vstopnic po ugodnejših cenah do vključno 6. maja.

KINO

KINO SEVNICA
Od 2. do 3. maja 1964 — »BETONSKA DZUNGLA« — angl. film
6. maja 1964 — »DOM NA GRICU« — ameriški film

KINO »SVOBODA« SEMPETER
1. maja 1964 — »PEKLENSKI KLUB« — angleški barvni CSP film
2. in 3. maja 1964 — »SAMSON PROTI STRANOM« — italijanski barvni film

ZAHVALE

Ob bridki izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata, strica, svaka in tasta JOZETA JUGA sedlarskega mojstra iz Zalca se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremlili na zadnji poti in mu darovali toliko lepega cvetja ter nam izrekli osebno in pismeno sožalje. Zahvaljujemo se gasilskemu društvu za častno spretnost in govor ob odprtem grobu, kolektivom: Kovinskega podjetja Zalec, Elektro-Celje, Bor—Pesnica, Maribor in kmetijski kombinat Zalec, čast. duhovščini, vsem sododom, prijateljem in znancom. Prav posebno zahvalo izrekamo Kasiewicz dr. Jožetu za njegovo požrtvovalno pomoč ob času dolgotrajne bolezni.
Prav vsem še enkrat, srčna hvala.
Zalec, dne 27. aprila 1964
Zalujočel sorodniki

ZAHVALA

V neizmerni žalosti in bolečini ob nenadni izgubi naše nepozabne sestre in tetke AGNESE CVERLIN se zahvaljujemo vsem, ki so z njo sočustvovali in jo bodrili v njeni težki bolezni. Posebno se zahvaljujemo upraviteljici šole v Plišanju Adeli Rauterjevi za njeno požrtvovalnost, učiteljskemu zboru, vsem prosvetnim delavcem, učencem, pevskemu zboru in vsem prijateljem, ki so jo spremljali na njeni zadnji poti, okrasili njen proran grob z vencem in cvetjem ter nas tolažili.
Družina
Koren — Dr. Markovič

STANOVANJA

Zamenjam lepo dvosobno stanovanje v centru Prebolda, za enako v Celju ali bližini. Kregar Dora, Prebold 26.
Maribor — Celje! Dvosobno stanovanje v Mariboru zamenjam za odgovarjajoče v Celju. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Zamenjava«.
Iščem opremljeno ali prazno sobo v Sempetru ali bližnji okolici. Pomagal bi pri gospodarstvu. Naslov v upravi lista.

RAZNO

Polkvalificirani strojnik — Hrvat, star 39 let, z večjim finančnim premoženjem, želi spoznati dekle do 37 let. Prednost imajo delavke in kmečka dekleta. Alkoholizirano izključeno. Ponudbe na upravo lista pod šifro »DOM«.

IZLETNIK

Vabimo vas na naše izlete:

- ZÜRICH—LONDON—PARIS—MÜNCHEN 9-dnevno potovanje z vlakom;
- ISTANBUL—SOFIJA 8-dnevno potovanje z vlakom;
- FIRENCE—RIM—NEAPELJ—CAPRI—BENETKE—TRST 9-dnevno potovanje z vlakom;
- PARIS—NICA—MONTE CARLO—MILANO 9-dnevno potovanje z vlakom;
- KIJEV—LENINGRAD—MOSKVA — potovanje preko BUDIMPESTE z vlakom (spalni in jedilni vagon) — avion, 14-dnevno potovanje;
- ATENE—SOLUN—PELOPONEZ—DELFI 9-dnevno potovanje z avtobusom;
- BENETKE—TRST 2-dnevni izlet z avtobusom;
- TRST — enodnevni izlet z avtobusom;
- DUNAJ — 4-dnevni izlet z avtobusom na svetovno evvelično razstavo;
- KOROSKA — enodnevni in večdnevni izleti z avtobusom;
- BUDIMPESTA—WARSAWA—BERLIN—PRAGA—DUNAJ 5 držav — 5 glavnih mest, 14-dnevno avtobusno potovanje;
- GRČIJA — 10-dnevna ekskurzija za maturo rante vseh šol;
- PO GORENJSKI—PRIMORSKI 2-dnevni izlet z avtobusom za kolektive;
- PLITVICE — dvodnevni izlet z avtobusom za kolektive;
- PO ISTRI — dvodnevni izlet z avtobusom za kolektive;
- PO DOLENJSKI — dvodnevni izlet z avtobusom za kolektive;
- OHRID — 5-dnevno potovanje z avtobusom za kolektive;

IZLETNIK VAM NUDI:

- organizacijo izletov in prevozov strokovnih organizacij z modernimi turističnimi avtobusi po domovini in v inozemstvo,
- posredujemo vam nabavo potnih listov in tujih vizumov v najkrajšem času,
- vršimo menjavo valut,
- vršimo rezervacije v spalnih vagonih in na JAT avionih, rezervacije za letni odih,
- v prodaji imamo avtokarte Slovenije in Jugoslavije, turistične karte Slovenije ter avtobusne in železniške vozne reče,
- poslovne prostore imamo v Celju na Titovem trgu številka 3 pri avtobusni postaji — telefon 28-41, poštni predal 162.

Se priporočamo za cenjena naročila.
IZLETNIK CELJE

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 2. do 9. maja 1964
Marjan Tiselj, veterinar,
Celje, Savinjska 3-II (Savinjsko nabrežje)
Telefon: 28-71

Prodamo takoj po ugodni ceni TOVORNI AVTO FIAT 1100

zelo dobro ohranjen in primeren za hitro dostavljanje blaga. Nosilnost 1200 kg.

Casopisno podjetje »Celjski tisk« Celje

MOŠKE SRAJCE IN KRAVATE PO NAJNOVEJŠI MODI

V VELEBLAGOVNICI

ljudski magazin CELJE

DRUGO VELIKO NAGRADNO ŽREBANJE

KOMUNALNA BANKA CELJE s podružnico CELJSKO MESTNO HRANILNICO in ekspoziturami objavlja drugo veliko nagradno žrebanje

V pošte pridejo vsi vlagatelji, ki bodo v času od 1. aprila do 30. junija 1964 vložili na hranilno knjižico najmanj 50.000 din in to vlogo vezali na odpovedni rok od 12 mesecev dalje in vlagatelji, ki bodo vložili najmanj 100.000 dinarjev in ta znesek vezali za dobo 3 do 12 mesecev.

Take vloge sprejema Komunalna banka Celje, Celjska mestna hranilnica in ekspoziture v Zalcu, Mozirju, Laškem, Slov. Konjicah, Smarju pri Jelšah, Šentjurju, Brežicah, Videm-Krškem in Sevnici.

Nagrade:

- 1 MOPED
- 1 TELEVIZOR
- 1 ŠIVALNI STROJ
- 1 HLADILNIK
- 1 SESALEC

Žrebanje bo dne 10. julija 1964, izid žrebanja pa bo objavljen v časopisih Večer in Celjski tednik.

Razen žrebanja imajo vlagatelji še to ugodnost, da se njihove vloge obrestujejo po višji obrestni meri od 5,5 do 7 %.

VLAGAJTE SVOJE PRIHRANKE, KORISTILI BOSTE SEBI IN SKUPNOSTI!

KOMUNALNA BANKA CELJE

VELENSEK MIHAEL
ELEKTROINSTALATERSTVO
Celje, Mariborska c. 32

čestita cenjenim strankam in vsem občanom ob prazniku dela 1. maja.

Vsem občanom, posebno pa našim cenjenim strankam želimo prijetno praznovanje praznika dela 1. maja.

KLOBUCARSTVO,
TOMAZIN DOMINIK
Celje, Tomšičev trg 17.

Cenjenim strankam kakor tudi našim dobaviteljem in vsem občanom čestitamo za praznik dela — 1. maj.

DOLŽAN FRANJO, KLEPARSTVO IN VODOVODNO INSTALATERSTVO, Celje, Linhartova 6

Avtoelektro usluge in elektroinstalacije solidno izvršuje

LUDVIK GRAJZL
Celje, Teharska 55

Cenjenim strankam in poslovnim prijateljem želimo prijetno praznovanje 1. maja, praznika dela.

PERKO JOZE
CEVLJARSTVO, CELJE
Zidanškova 9

Vsa naročila izvršujemo hitro in solidno. Živel 1. maj!

Našim cenjenim gostom želimo veselo in prijetno praznovanje praznika dela.

SLAŠČICARNA
BAKIJEVIĆ HASAN
Celje, Zidanškova 3

Služba družbenega knjigovodstva pri Narodni banki Jugoslavije podružnica Soštanj

razpisuje

ENO DELOVNO MESTO V DRUŽBENEM RACUNOVODSTVU
DVE DELOVNI MESTI V OBDELAVI MATERIALA
ENO DELOVNO MESTO DAKTILOGRAFA

Pogoj: Končana srednja šola. Osebnih dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov. Pismene ponudbe je posluti gornjemu naslovu.

Komunalno podjetje
»Ceste-kanalizacija« Celje

ČESTITA VSEM DELOVNIM KOLEKTIVOM IN OBCANOM K 1. MAJU

MEDNARODNEMU PRAZNIKU DELA.

Vsem delovnim kolektivom in cenjenim odjemalcem mesta Celja in okolice čestitamo k prazniku dela 1. maju.

Istočasno obveščamo, da bomo odprli razstavo sodobne gospodinjske opreme v bloku »Jugomont« na Otoku 2. Razstava bo odprta od 29. 4. do 10. 5. 1964, dnevno od 8. do 18. ure. Bodoče stanovalce montažnih blokov »Jugomont« in ostale cenjene potrošnike vljudno vabimo na ogled razstavljenega pohištva

»LESNINA« LJUBLJANA
Centrala za SFRJ
Poslovna enota Celje

Za športne trenerje, sodnike

Na zadnji seji upravnega odbora okrajne zveze za telesno kulturo v Celju so sprejeli sklep o ustanovitvi posebnega okrajnega centra za vzgojo kadrov. Vodstvo centra so poverili podpredsedniku okrajne zveze za telesno kulturo, **Karlu Jugu**. In prav to imenovanje je dalo povod za pomenek o namenu in nalogah novoustanovljenega centra.

— Kdo bo še razen Tebe vodil novi center?

— V vodstvo sta bila imenovana še Metod Klemenc, tehnični sekretar pri okrajni zvezi za telesno kulturo in Miran Horvat, profesor telesne vzgoje na celjskem učiteljskišči. Razen tega bo center za izvrševanje svojih nalog pritegnil k sodelovanju še ostale telesnovzgojne strokovnjake iz Celja, sodeloval bo z ustreznim republiškim centrom in vsekakor z Visoko šolo za telesno kulturo v Ljubljani.

— Zakaj je sploh prišlo do ustanovitve centra za vzgojo kadrov za področje telesne kulture?

— Ustanovitev takšnega organa je bila za naš okraj prava nujnost. Naše organizacije močno pogrešajo strokovne delavce vseh vrst. Pri šolanju strokovnih kadrov smo v zadnjem obdobju precej zaostali. Strokovne komisije pri okrajni zvezi za telesno kulturo so se v zadnjem času omejevale samo na krajše seminarje in tako spodbujale k delu nekatere delavce, ki pa zdaj po novih pravilih ne morejo dobiti ustreznih nazivov. Zato bomo šolanje strokovnih kadrov vskladili in izvajali po navodilih republiškega centra.

— Ali ima center že program svojega dela?

— O okvirnem načrtu je pred kratkim razpravljala tudi upravni odbor okrajne zveze za telesno kul-

turo in ga potrdil. Toda, kot rečeno, gre zaenkrat samo za orientacijski program, ki pa ga bomo po potrebi izpopolnjevali in prilagajali našim potrebam in zahtevam.

Okrajni center za vzgojo kadrov bo svoje delo usmerjal v prirejanju tečajev, seminarjev in posvetov za nov trenerski kader, nadalje za nove športne sodnike, pa tudi za organizacijske delavce. Center bo uredil statistično dokumentacijo strokovnih delavcev z uvedbo evidenčnih listov ter z izdajo ustreznih knjižic oziroma legitimacij. Prav tako se bo center zavzel, da bo čim prej izvedena prevedba že izšolanih strokovnih kadrov v okraju in da bodo ti delavci dobili pripadajoče nove nazive. Svoje delo bomo posvetili tudi obstoječemu strokovnemu kadru. Zato bomo zanj prirejali izpopolnjevalne in obnovitvene tečaje, posvete, jih pošiljali na kvartalna predavanja in prireditve ipd.

Po okvirnem programu bomo letos priredili trenerske tečaje za košarko, rokomet, atletiko, odbojko, smučanje, nogomet in streljanje. Novost v našem delu bodo tečaji za organizacijske delavce v občinskih zvezah za telesno kulturo, za mlade funkcionarje šolskih športnih društev pa tudi za tiste, ki bi se naj zlasti v delovnih organizacijah ukvarjali z rekreacijo. Poleg tega bomo še letos pripravili več strokovnih predavanj, organizirali najrazličnejše sodniške tečaje in seminarje ter sklicevali občasne razgovore s tistimi strokovnimi delavci, ki poklicno delajo v telesnovzgojnih organizacijah.

Kot rečeno, je to le okvirni program; njegova uresničitev pa ne bo odvisna samo od vodstva okrajnega centra in okrajne zveze za telesno kulturo, marveč v prvi vrsti od vseh občinskih zvez za telesno kulturo ter naših osnovnih organizacij.

— Kako bo organizirano izobraževanje?

— Po dosedanjih vidikih bomo pripravljali strnjene tečaje v kadrovskih šolah. Razen tega bomo uveljavili dopisno izobraževanje z večkratnimi seminarji itd.

— Ali ima center za uresničitev okvirnega programa zagotovljena finančna sredstva?

— Za enkrat je okrajna zveza doblila v svojem proračunu nekaj nad dva milijona dinarjev za delo našega centra. Upam, da bo za začetek dovolj.

Zdravje, lepota, mladostno razpoloženje... so med drugim značilnosti telesnovzgojnega udejstvovanja. Za nas pa pomeni telesna vzgoja še nekaj več — je del splošne socialistične vzgoje in sestavni del družbenega ter življenjskega standarda. — Lep skok z žogo je izvedla najboljša v telovadbi med dijakinjami šol druge stopnje v celjskem okraju, Tatjana Jonke (gimnazija); posnetek — Slavko Kokoč.

Mladina bo pomagala

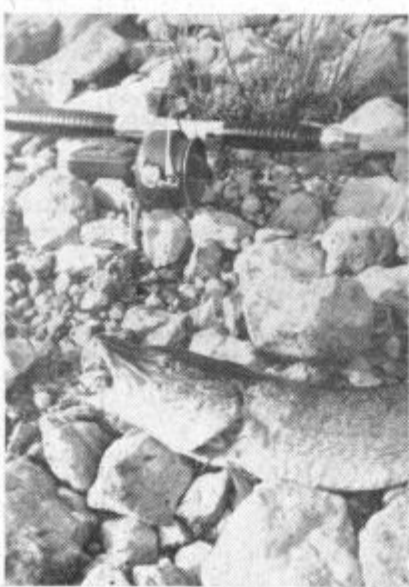
PRI GRADNJI STADIONA V MOZIRJU

Pred kratkim je bil v Mozirju občni zbor tamošnje občinske zveze za telesno kulturo, na katerem so ugodno ocenili vsa prizadevanja telesnovzgojnih organizacij in njihovih delavcev v preteklem letu ter se pogovorili o nalogah, ki jih čakajo.

V občini dela vsega skupaj šest telesnovzgojnih organizacij, ki združujejo nekaj nad 650 aktivnih članov. Njihova aktivnost se je pokazala na številnih tekmovanjih v namiznem tenisu, smučanju, nogometu, odbojki, streljanju, rokometu, atletiki, orodni telovadbi itd. Zaradi pomanjkanja vaditeljev in sploh delavcev v telesnovzgojnih organizacijah se čedalje bolj pojavlja vprašanje dela ter odnosov med njimi in šolskimi športnimi društvi. Kadar leži odgovornost za delo na enih in istih ljudeh, je v resnici težko postavljati meje; čeprav bi ob ugodnejših pogojih tudi to bilo možno in realno.

Na zboru so veliko govorili o pionirski akciji »leto telesne kulture mladine«, ki je v mozirski občini lepo uspela. Utemeljen je tudi sklep, da bodo vsa letošnja tekmovanja in prireditve posvetili jugoslovanskim športnim igram. Sicer pa so med drugim priporočili Gornjegrajskom naj takoj pričnejo z obnovo svojega doma. Pomemben je tudi sklep o začetku del pri gradnji športnega stadiona v Mozirju Kar tiče osrednjega objekta v mozirski občini še to — mladina je obljubila, da bo pri gradnji stadiona pomagala s prostovoljnimi delom.

Na zboru so z vso resnostjo ugotovili, da zajemajo zlasti partizanska društva v glavnem pionirje in mladino, da pa je v teh organizacijah premalo kmečke mladine in prav tako premalo članov ter članic. To je ugotovitev, ki velja za skoraj vse partizanske organizacije in ki hkrati narekuje njihovim vodstvom določene delovne obveznosti.

Dober prijem

Ribiška družina Celje je tudi letos poskrbela za prijeten ribolov. Za člane in ostale ljubitelje športnega ribolova bo od prvega maja dalje vnovič odprt ribnik na Blagovni pri Celju. Zato vas vabimo, da tudi tam preživite del prvomajskih praznikov; z malce sreče boste lahko krepko utrajali kakšnega zajetnega luskarja. Dober prijem in na svidenje.

F. P

BOKSARJI »OLIMPA« NA DELU

Mladi boksarji Olimpa se pod vodstvom prizadnega trenerja Karla Kuljatija znova pripravljajo na pomembno tekmovanje. Tokrat bodo na vrsto prišli mladinci, ki bodo 16. in 17. maja sodelovali na republiškem prvenstvu v Ljubljani. Kot vse kaže bo Olimp poslal na to tekmovanje najmanj osem svojih mladih tekmovalcev.

SMUČARJI ZA PRVI MAJ

Smučarji bodo tudi letos počastili praznik dela, prvi maj z izvedbo tradicionalnega tekmovanja na Okrešlju. Kot vsa leta doslej, tako so tudi organizacijo letošnjega smučarskega slavlja sprejeli člani celjskega železničarskega smučarskega kluba pokroviteljstvo nad tekmovanjem z mednarodno udeležbo pa je prevzel Okrajni sindikalni svet.

Letošnje tekmovanje bo izvedeno samo v slalomu za člane članice in mladince. Start bo prvega maja ob desetih dopoldne.

ZMAGA

CELJSKIH UČITELJISCNKOV

Pred dnevi so rokometišči celjskega učiteljskega nastopili v Velenju in tam premagali domačo ekipo z visokim rezultatom 26:15, polčas 8:9.

Ilustriral: Marjan Vodišek

Lovski krst je točno in v naprej določen lovski ceremonial, ki se razvija po nepisanih lovskih pravilih in sodi med stare lovske šege in navade. Krst je tako zakoreninjen lovski obred, da se mu kandidat ne more zogniti. Krstijo le lovca, ki je prvič v življenju uplenil veliko divjad na lovsko pravičen način. Ker pa je to zmeraj vesel dogodek, se lovski obred čedalje bolj uporablja že za prvič uplenjenega zajca.

Kako poteka lovski krst?

Ob zaključku lova zbere lovska družina iz svojih članov »slavno sodišče«, ki ga sestavljajo predsednik, dva prisednika, tožilec in zagovornik. Člani »slavnega sodišča« se po navadi našemijo.

Kandidata pripelje pred sodišče oborožen birič, ki ga posadi trdo na zatožni klopi in tudi ves čas pazi nanj.

Predsednik ugotovi najprej osebne podatke obtoženega in vrsto uplenjene divjadi. Če je obtoženi uplenil divjad v skladu z lovskimi pravili in če tožilec ugotovitvam ne ugovarja, kar se zgodi le redkokdaj, potem tudi branilec nima težkega dela.

Ko je ta del ceremoniala končan, sledijo precej resna lovska vprašanja. Drugi del vpraševanja je »hud« in posledica bogate zakladnice lovske latinščine. Takrat si sledijo približno takšna vprašanja:

Sredstva so razdeljena

Občinski svet za telesno kulturo pri celjski občinski skupščini je na zadnji seji razdelil zagotovljena sredstva sklada na posamezne telesnovzgojne organizacije. Hkrati s tem je sprejel sklep, da se lahko dodeljena sredstva črpajo samo namenskov okviru potrjenih proračunov telesnovzgojnih organizacij. S sredstvi bo upravljala občinska zveza za telesno kulturo oziroma njen finančni servis. Da bi društva imela pregled nad trošenjem odobrenih in zajamčenih sredstev, bo servis vsak mesec izdajal posebna poročila, v katerih jih bo seznanjal s stanjem njihovih računov.

Zagotovljena sredstva krijejo komaj slabo tretjino predvidenih izdatkov oziroma potreb. Zato je razumljivo, da bo treba kriji manjkajoči del z zbiranjem sredstev pri gospodarskih organizacijah. To akcijo bo izvedla občinska zveza za telesno kulturo.

Sklad za telesno kulturo celjske občine bo v letošnjem letu razpolagal s 29.577.000 dinarji. Od te vsote je 5,5 milijonov dinarjev namenil občinski zvezi za telesno kulturo za njeno redno delo, za organizacijo občinskih tekmovanj in prvenstev ter za osebne dodatke zaposlenih pri zvezi in servisu. Medtem ko bodo lovska športna društva dobila v letošnjem letu 500.000 dinarjev, bo 23 milijonov dinarjev razdeljenih med posamezne osnovne organizacije. Poleg tega je svet zadržal 557.000 dinarjev v rezervnem skladu ter za kritje bančnih stroškov.

Posamezna društva bodo v letošnjem letu dobila naslednja sredstva:

TVD Vojnik 400.000, TVD Celje mestó 1.510.000, TVD Gaberje 1.200.000, TVD Hudinja 90.000, TVD Kajuh 50.000, TVD Ljubecna 50.000, TVD Polule 400.000, TVD Škofja vas 100.000, Nogometni klub Klavdivar Celje 2.400.000, Konjaniški klub 2.400.000, Železničarsko športno društvo Celje (za vse klube) 5.800.000, Ivalidsko športno društvo 550.000, Šahovski klub 150.000, Olimp 2.850.000, brodrsko društvo Rinka 130.000, Klub za vzrejo športnih in službenih psov 180.000, Hokejsko drsalni klub 1.350.000 ter Atletsko društvo Klavdivar 3.600.000 dinarjev.

To so torej zagotovljena sredstva, s katerimi bodo društva zanesljivo razpolagala. V kolikor bo uspela akcija za zbiranje finančnih sredstev pri gospodarskih organizacijah, bo občinska zveza za telesno kulturo v okvi-

ru odobrenih proračunov dodeljevala še naknadne dotacije. Navzlic temu bi bilo prav, da bi društva tudi sama podprla akcijo za zbiranje denarja in vsaj pripravila pot uslužbencu občinske zveze, da bo v delovnih organizacijah lažje sklepal pogodbe za reklame in podobno.

Ne glede na uspeh te akcije bo treba tudi v letošnjem letu uveljaviti največjo štedajo in prilagajati delovne programe v prvi vrsti zagotovljenim finančnim pokazateljem. Gre namreč za to, dokler ne bodo zagotovljena dodatna sredstva, bodo društva lahko trošila samo v okviru odobrenih kvot.

Če so ta sredstva v glavnem namenjena za redno delo osnovnih telesnovzgojnih organizacij, pa še vedno ostane odprto vprašanje vzdrževanja športnih objektov. Razgovori, da bi to skrb prevzel Zavod za upravljanje nepremičnin, so v teku; zato upajmo, da se bodo tudi uspešno končali.

NAGRADNA KRIZANKA

POZOR KRIŽANKARJI!

Na 13. strani v nagradni križanki smo po pomoti zamenjali spodnja dva posnetka. Desni bi moral biti na levi, levi na desni strani. Prosimo vas, da pri reševanju pomoto upoštevate in nam jo oprostite!

Vsem, ki se poslužujejo naših uslug in delovnim ljudem čestitamo za praznik dela 1. maj.

SIVALNICA

Celje, Čuprijska 8.

VALTER DVORSEK:

LOVSKI KRST

— Kdaj je zajec najbolj vroč? (Kadar ga pečemo).

— Zakaj hodi zajec v zelje? (Ker se ne more peljati).

— Zakaj divji petelin med petjem mež? (Ker poje na pamet in brez noč, itd).

Kandidat se mora pred sodiščem obnašati ponižno, sicer ga na to opomne birič.

Ko je spraševanje končano, odloči sodišče, ki običajno glasi na plačilo določene količine vina. Po uspešno prestani preizkuš-

nji predsednik sodišča imenuje obtoženca za pravega lovca in vrednega, da sprejme lovski krst.

Tedaj položi birič uplenjeno divjad na klopi tako, da sprednje noge visijo na eno, zadnje pa na drugo stran klopi. Kandidat se vleže na klopi tako, da ima pod vratom divjad.

Zatem pristopi predsednik sodišča, ki kandidata poskropi z vinom po tilniku in reče: krstim te v imenu svetega Huberta, krstim te v imenu lovske družine, krstim te v imenu zelene bratovščine. Seveda udari ob vsakem izreku kandidata s palico po zadnji plati.

Laško pa uporabi tudi tale izrek, ki ga seveda prav tako spremljajo udarci s palico...

Enega za lovsko čast in poštenje! Enega za složno življenje lovske družine! Enega za pravično nošenje puške!

Po obredu predsednik sodišča čestita krščencu; s tem je obred tudi končan.

Včasih se uporablja za krst lepo izrezljana palica, na katero vpišejo datum krsta; podpišejo pa se tudi vsi njegovi udeleženci. To palico vzame lovski krščenc za spomin. Za veselo razpoloženje sledi krstu še »lovski ropot«, o tem pa kdaj drugič.

FRAN ROS

Nesrečna Erika

Šef, veliki šef Porcelanpoma Kristof Megušar, se je vrnil. Tri tedne je prebil v rodni deželi nekdanjega nacizma, seveda le po zelo važnih opravkih v korist podjetja in domačega gospodarstva sploh. Toda pripeljal se je s prelepim mercedesom in zdaj bo fiška, to neobjeljeno stvar, lahko prodal.

Fred svojo lani zgrajeno imenitno vilo je priplaval s temnosrebrnim vozilom, obložnim s paketi. Izstopil je nasmejan in potem je odprl še druga avtomobilska vrata. In tedaj! Kdor je to videl, mu je zamigljalo pred očmi — iz avtomobila je rahlo izstopila dama, prava dama, božanska rdečelaska.

Kristof Megušar je znal pač pravilno ceniti življenje. Pred tremi leti se je ločil od svoje prve žene. Navlečil se je je bil dočela, saj ni bila sposobna reprezentirati soprogo velikega šefa.

Se priložnji dan se je marsikaj izvedelo. Megušar si je iz Nemčije pripeljal mercedes z nevesto in še ta mesec bo stavljal poroko z njo. Pri tem pa je bila še posebej zanimivo dejstvo, da je lepatica iz tuje dežele bila po rodu pravzaprav Slovenka.

Erika ji je bilo ime.

Erika? Personalni referent Porcelanpoma Tone Mlačnik se je popraskal za desnim ušesom. Erika — to ni bilo le ime pisalnega stroja, kje neki! Na dve ali tri dekleta s tem imenom je naletel v življenju, toda z eno teh je imel nekaj več opravka, nemara med vojno. Toda kje in kako?

Čez dva dni se je srečal z njo, ko ga je šef poklical na referat. V njegovi bleščeti sobi je sedela v fotelju. Med prsti z lakiranimi nohti je sukala cigareto, noge je držala visoko prekrižane pod kratkim kričcem. S temnimi očmi pod rdečkastimi kodri las je nebrinjo premerila Toneta Mlačnika.

»Tovariš referent,« je pričel šef, »preden preideva v službeni razgovor... Tu naj vas predstavim svoji nevesti, ki ni bo skoro soproga. To je moja Erika, sicer pa prava Slovenka, ki sem jo vrnil domovini...«

Priklonil se je Mlačnik obema in jima k čestitki segel v roke. V tem trenutku pa je njen pogled razodel nekakšno presenečenje in začudenje. Te njene oči! Ali se ni nekdo že srečal z njimi? Ženska je zdaj že vsaj trideset let imela za seboj, a je bila na vso moč sveža in polna. Erika pa ji je bilo ime...

Poslovila se je dokaj naglo in referent je pričel z referatom, ki ga je takrat na šefovo željo moral občno skrajšati.

Zvečer je Tone Mlačnik kmalu zaspal hkrati s svojimi tremi otroki. Še preden je njegova žena pospravila v kuhinji. Nekeje pred polnočjo pa se je nenadno prebudil. V temi je začutil, da mu na čelu sedi komar. Z dlano je segel po njem in ga zmečkal. Nasledel se je že bil njegove krvi, predzrni komar!

Komar! Erika Komar! Seveda! Zdal se je spomnil njenega priimka. Da, poznal je te njene zagometne oči. Le lasje so ji bil zdaj drugačne barve in v telo je bila vse bolj bujna in zapeljiva. Ali ga ni tudi ona poznala, ko je potem z vso naglico odšla iz šefove sobe?

Od tistega nekoč pa je minilo gotovo že več kakor osemnajst let...

Šef ga je priložnji dan spot poklical k sebi. Prijazno ga je potrepljal po ramenu in sedla sta v fotelja.

»No, kako sodite o moji nevesti? Ali ni lepota, kakršno bi mi marsikdo lahko zavidal?«

»K novemu mercedesu sodi pač tudi lepa žena...«

»In tudi k moji novi vili. Ampak še to bi vas rad vprašal: Ali ste sploh že kdaj videli tako stoprocentno žensko, kakršna je Erika?«

»Morda še. Seveda se je tedaj že razvijala v to, kar je danes. Če se ne motim in če je to Erika Komar iz Zagorice...«

»Torej ste jo prepoznali. Tudi ona vas je. Spomin na vas pa ji ni nič kaj prijeten. Bila je tedaj še otrok. Vi pa ste prišli nadno z nekakšnimi gromozanskimi skarjami, menda s takimi, s kakršnimi sicer ovcam strižejo volno. V silen strah ste jo spravili, revico...«

»Bila je vojna in bil sem partizan. Potreben je bil svaričen zglod še drugim. Hodila je tedaj z nekim okupatorskim lajtnantom...«

»Vi pa ste ji postrigli lase, njene lepe lase!«

»Tedaj je imela še rumene lase...«

»Kaj ste vendar imeli od tega, ko pa so ji potem zrastle novi, še lepši? Okrutno ste ravnali in to bi vam lahko zameril tudi jaz. Zlasti še, ker vem, da je tisti lajtnant Werner bil pravi lump. Takoj po vojni se je v Nemčiji z njim poročila, a jo je pozneje grdo varal in sta se ločila. Dovolj je pretrpela v življenju. Vi pa, to bi rad vedel, ali jo še vedno sovražite?«

»Čemu? Marsikaj je v teku let zastarelo, mnogo smo pozabili...«

»Po vašem mnenju je zadeva torej v redu in boste o njej molčali, ali ne? Ali mi morete to obljubiti s častno besedo?«

»Za kaj takega ne bi hotel tritati častnih besed...«

»Torej boste molčali tudi brez častne besede? Zadovoljila se bova tudi s tem. Saj veste: Erikin ugled je tudi moj ugled in hvalečnosti za vašo uvidnost vam hočem izkazati še posebno čast: Bodite mi počem pričja!«

V tem hipu se je premaknila španska stena v kotu poleg omare. Te stene tam Tone Mlačnik ni bil še nikoli prej opazil. Izza nje pa je planila ona, Erika. Burno je objela šefa in ga prav glasno poljubila:

»Hvala ti, Kristof! Pravi šef si in viteško si zaslojal moje interese. Vi pa, tovariš personalni, tudi niste več tisti brezsrčnež s strašnimi skarjami. Saj sem vse slišala! Zato vam rada odpuščam in lahko boste počrna pričja mojemu bodočemu možu...«

»Ničesar mi nimate pravice odpustiti!« je odločno dejal Mlačnik in vstal. »Pa tudi poročna pričja vam ne bom!«

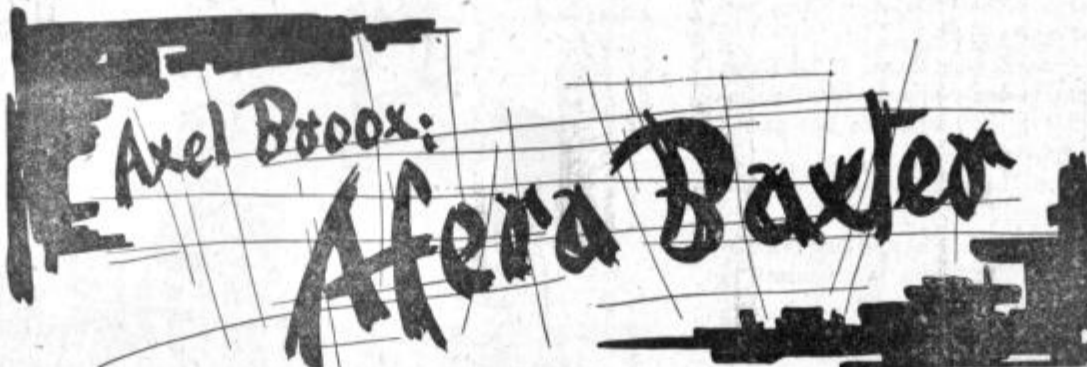
»To si upate?« je vzkripela. »Takšno priložnost odbijate? In hotela sem Kristofa naprositi, da vas povsja v svojega glavnega pomočnika! O, kako nezaslžana nehvalečnost!«

Pri vratih je Mlačnik znil samo še to: »Pustite me v miru z vso to komedijo!«

Erika se je poročila s šefom Kristofom Megušarjem. V sladko srečo njunih medenih tednov pa so nepričakovano udarili usodni dogodki.

Pri nas je zapihal osvežujoč veter in šef, veliki šef, se je moral zagovarjati zaradi dežev, potovanja, prejemkov, daril, mercedesa in vile. Da je mogel vrniti večje zneske, je prodal prelopo vozilo. In pruden se je preselil v neko drugo republiko, da postane tam kalkulnt Ekserpoma, je prodal tudi vilo. Obdržal pa je fiška zase in za razočarano, nesrečno Eriko.

Tone Mlačnik je bil nemalo presenečen, ko ga je volja kolektiva v podjetju poklicala na prosto mesto direktorja Porcelanopoma.

Sophie de Manca je zardela.

»O izsiljevanju... to se pravi, da je Maud Johnstone izsiljevala mojega bratranca, ničesar ne vem... Z ameriškim novinarjem... mislim z Wollandom nisem imela nobenih zvez... Prvič sem ga videla takrat, ko je prišel... saj veste...«

Umolknila je in se vsa rdeča v obraz zgedala v tla.

»Kako ste spoznali Maud?«

»Delala je za neki kozmetični salon,« je rekla Sophie tiho. »Ne vem, kako je zvedela za moj naslov, toda nekega dne mi je poslala nekaj kozmetičnih vzorcev. Ko sem jih preizkusila, sem jih spet naročila. Potem mi je poslala ponudbo za temeljito kozmetično kuro. Ker je bil uspeh zajamčen, sem ji morala pred pričetkom poslati fotografijo. To je vse...«

»Wollanda torej niste poznali?«

»Ne...«

»Hvala, Mrs. Manca...«

Potem je Heppel povabil vse navzoče v knjižnico. Ko smo prišli do predsobe, v kateri je bil lord Arthur popil svoj poslednji viski, je Delia obstala in se naslonila na kamin.

»Vam je slabo?« jo je ozirno vprašal Heppel.

»Oh, saj ni nič, takoj bo minilo...«

»Mr. Clay,« je pričel inšpektor, ko smo se zbrali v knjižnici, »nam bo nadomeščal lorda Arthurja; storil bo vse, kar je verjetno storil pokojnik, ko se je vrnil v knjižnico...«

Molk. Pomislil sem, kakšni občutki neki obhajajo morilca, če stoji med nami. Pazljivo sem si ogledal obraze navzočih: bili so kakor otrpeli.

»Sir Arthur,« je komentiral inšpektor Heppel, »je voščil obema damama v predsobi lahko noč in se vrnil v knjižnico. Vrata je za sabo zaklenil, česar mi ne bomo storili, da se nam bo lahko Miss Eyre, ko ji bo odleglo, pridružila...«

Ob teh besedah je pogledal proti kaminu v predsobi, kjer je še vedno stala Delia in naslajala glavo na laketi. Bil sem vesel, da si bo tako prihranila vsaj nekaj mučnih prizorov.

Clay je stal na sredi sobe, kakor da nekaj premišlja. Potem je stopil k steklenim vratom in pogledal skozinje.

»Verjetno je pokojnik stopil do vrat, skozi katera je malo prej odšel Maks Rothmann...«

Clay se je obrnil in počasi odkoračil do pisalne mize in sedel na stol.

»Lord Arthur je imel namen prebrati šifro, katere ključ mu je bil pravkar prinesel Rothmann. Pismo je ležalo v spodnjem predalu...«

Gledal sem Clayev blede obraz in zdelo se mi je, da je bil slikar zaradi vloge, ki jo je igral, do kraja vznemirjen. Segel je v žep. Zaslišali smo rahlo zvenketanje.

»Lord Arthur je vzel iz žepa sveženj, poiskal ključ in ga vtaknil v ključavnico. Na pismih, ki jih je bil po večerji pokazal svojemu nečaku, je ležalo žepno ogleдалce. Ko je bil predal odprt, se je na stropu pokazala svetla lisa... In zdaj, Mr. Clay, odprite prosim predal...«

»Tako...!« je rekel Clay in bliskovito odskočil. Naslednji hip je tresčil na mizo del knjižnih polic, polnih težkih knjig. Stol, na katerem je še pravkar sedel Clay, se je razletel v treske.

Heppel in Clay sta planila skozi vrata v predsobo. Delia je stala vzravnaná poleg kamina. Z roko je segla k ustnicam.

»Kate Gibbson,« je rekel Heppel in stopil prednjo. Arretirani ste, ker ste naklepno umorili lorda Arthurja Baxterja.»

Delia ga je nepremično gledala. Nenadoma pa ji je obraz zadrgetal. Kolena so ji klecnila. Omahnila je in padla po tleh. Nekaj časa se je njeno telo zvijalo v smrtnih krčih, obraz se ji je kakor v grozi spačil, oči so ji stopile iz jamic, na ustnice so ji udarile pene.

»Ciankalij,« je rekel Heppel suho.

Stal sem in topo buljil v lepo telo Delie Eyre, ki se je počasi umirilo in končno otrplo. Ničesar nisem razumel.

DVAJSETO POGLAVJE

Dva dni pozneje sem sedel s Heppelom in Clayem pri večerji v italijanski restavraciji, kjer smo se prvič videli.

»Pravzaprav mi je žal, da je mrtva,« je rekel slikar. »Edinstveno doživetje, srečati žensko, ki ni zlobna samo na pol ali samo včasih, marveč je skoz in skoz zver, izklesana tako rekoč iz enega kosa...«

»Nekaj ste pozabili,« je pripomnil Heppel.

»Vem, vem! Mislite njeno ljubezen do očeta, proslulega zastupjalca Gibbsona, ki je po njem podedovala zločinska nagnjenja...«

»Kdaj ste ugotovili identiteto Kate Gibbson z Delio Eyre?« sem vprašal.

»Dan pred njeno smrtjo,« je odvrnil Heppel.

»Delio Eyre smo zasledovali od uradov za posredovanje služb, dokler nismo našli Kate Gibbson, ki je kot sedemletna deklica, potem ko so njenega očeta obesili, prišla v sirotišnico. Tako je bilo seveda tudi jasno, da tiste bolne sestre, ki jo je obiskovala, nikoli ni bilo, ker je bila Kate edinka. Bolna sestra je bil Jim Whistler, ki se je v času, ko je bila Kate na Lincotu, nekajkrat pojavil v Londonu...«

»Kdaj ste prvič posumili v Delio Eyre?«

»Ko sem jo prvič videl,« se je vmešal Clay.

»Velika razdalja med očmi, obraz v obliki črke U... Imela je skratka fiziognomijo morilke...«

»Meni se je Delia vsekakor zgedela sumljiva šele takrat, ko sem videl pismo, ki ga je na večer umora natipkala za klub konservativcev,« je rekel Heppel. »Seveda nisem sumil nič določenega...«

»Kate Gibbson se je preživljala s strojepisjem, je bila torej odlična daktilografinja, interpunkcije pa so kljub temu presekale debeli papir, napaka, ki jo poklicna tipkariča zagreši samo v skrajni vznemirjenosti ali pa tedaj, če namenoma udarja tako močno, denimo zato, da bi povzročila močan roopt. Razen tega, treh vrstic gotovo ni pisala pet minut, pa čeprav bi jih morala, kakor je rekla, dvakrat pretipkati...«

»Rothmann je izjavil, da je položil ključ za šifro, preden je odšel, na pisalno mizo,« je rekel Clay. »Ko so lorda Arthurja našli mrtvega, listka nikjer več ni bilo. Ker ga Rothmann ni vzel, ga je lahko ukradla samo Delia, ki nam je zamolčala dejstvo, da je prinesla pisalni stroj iz knjižnice, medtem ko je lord Arthur pil svoj viski. Zvezek Dodsleyevih dram, v katerem je bil ključ, pa je izginil prav takrat, ko sta bila Wolland in Delia v knjižnici. Ko sem izvedel, kdo je Jim Whistler, sem šifro razmeroma hitro rešil, čeprav mi je Rothmannova angleščina delala preglavice. Sprva sem imel, kakor se spominjate, samo del šifre, ki je dala:

DEVETNAJSTO POGLAVJE

»Mrs. de Manca, ali mi lahko pojasnite, kakšne odnose ste imeli z Maud Johnstone in Wollandom?«

Te besede je spregovoril inšpektor Heppel na dan rekonstrukcije zločina, tik preden je povabil prebivalce Loncota v knjižnico, kjer naj bi bili priče obnovitve nekaterih okoliščin tistega usodnega ponedeljka.

Sophie de Manca ni mogla prebledeti, ker je bila preveč napudrana. Toda prsti so ji pričeli živčno vrteti zlat obsek. Popravila si je lase in se nekajkrat presedla.

»Ne razumem, zakaj me to sprašujete!«

»Gotovo ne v svojo zabavo,« je odvrnil detektiv ostro. »Wolland je lažno ime ameriškega zločinca Jima Whistlerja, ki je umoril Rothmanna. Maud Johnstone pa je Jimova ljubica...«

V sobi je zavladala gluha tišina. Delia je prebledela. Očitajoče sem pogledal inšpektorja, toda ta se za to sploh ni zmenil. Vstal je in vrgel na mizo fotografijo.

»Fotografijo smo našli v stanovanju Maud Johnstone. Ženske, ki je s pismi izsiljevala lorda Arthurja!«

TRI PRAZNIČNE NA ENO TEMO

Množična zastupitev

— Kaj si jedel, ljubi mož, da tako strašno bruhaš? Da se v Celju nisi zastupil?
 — Menda sem se res. V Ljudskem magazinu sem v prvem nadstropju zagledal ves tisti strahoten kuc, pa me je zgrabilo. —
 — Joj, saj bodo ljudje, ki to kupujejo, pomrli! —
 — Najbrž ne. Nekateri pač razpolagajo s protistrupom (brezokusus) in ga bodo zlahka prebavili.

M. R.

— Daj no Mihec, ko si že na drevesu, vrzi mi iz gnezda kakšno mlado vrano...!
 — Ne! Tudi mi nimamo mesa!

— Kaj si je le mislil tale prvomajski izletnik, ko je tako na ves glas vzkliknil: tole meso bi mi pa teknilo...?

— To bo vesela moja Franca, da ji štirinajst dni nosim meso za nedeljsko kosilo. Ga bomo imeli pa za praznike...

ŠMARSKI »RAF« POROČA SMEH NAJBOLJŠI ZDRAVNIK

Koder hodi, je smeh z njim! Tako pravijo Šmarčani o Raiku CEROVŠKU, ki ga kratko kličejo kar RAF. Tudi tokrat sta se s tovarišem Harijem na ves glas smejala na cesti. In res! Kdo bi si izmislil toliko veselih, kot si jih on, ki je s svojim plesarskim delom poznan po vsem Šmarskem. Napletel je že toliko dogodivščin, da je z njimi postal pojem šaljivega Šmarčana.

Pred leti, ko je bil še odkup, je pripravil šmarskemu županu in odbornikom veliko preglavico, ko je privlekel kravo po tesnem stopnišču pred občinsko pisarno, kjer je v prvem nadstropju debelo pogledala župana med vrati, župan pa njo. Hudo so se prepotili, preden so kravo nazvrat spravili po ozkem stopnišču navzdol!

Drugič je spet presenetil železničarje na Mestinju, ko je nagajivo zažvižgal, da je strojevodja menil, da je potrebno kreniti. Vlak je zapuhal, sprevodniki in poštarji pa v dir za njim, da so ga komaj ustavili.

Malo huda je bila tista, ko se je med nekimi uslužbenkami pojavil kot »revizor«, da so čisto blede pospravile knjige in papirčke in se tresle kot šibe na vodi. On pa je tenčal! Tako hudega nadzornika še niso videli! Tista šala bi ga skoraj preveč stala, toda še danes se smeji, kako jih je vsaj za trenutek potegnil, čeprav bi mu kmalu hotele razjarjene deklice populiti ušesa.

Pa še ena o tem, kako je sporočil nekemu, ki je iskal službo, da ga bodo sprejeli na občini, samo pisalni stroj in stol mora prinesiti s seboj. Navsezadnje nič tako čudnega za prva vojna leta, vendar je bilo skoraj žalostno, ko se je pri županu pojavil možakar s strojem in stolom v košu. Veliko dogodivščin je napletel veseli šmarski Raf. Ljudje ga imajo radi, ker poleg jezika zna prav lepo sukati tudi čopič, da ga povsod želijo,

kjer bi si radi polepšali stanovanja. Da bi se le še dolgo smejal! Sam pravi, da je smeh najboljši zdravnik, še boljši kot slovite »atomske toplice« pri Podčetrtku, kjer bo iskal pomoči samo takrat, če mu smeh ne bi več pomagal. Toda tega ima še poln koš na zalogi!

S. R.

SMEH PRI NASVETIH GOSTEH

OD NEKATERIH GOSTINSKIH NASVETOV

pred navalom tujcev

Z ozirom na to, da je Gostinska sezona takorekoč pred vrati, moramo vrata odpreti čimbolj na stežaj. Dozdaj smo dajali prednost domačim gostom, zdaj bomo morali dati Prednost Tujim Gostom.

Ce bo še kak Tuji Gost prišel v naš lokal, ga mora takoj obkoliti čimveč natararjev in natararic, nakar ga mora vsak vprašati, kaj izvoli želeti. Vsaj dva ga morata prijeti za roke in ga odpeljati k najlepší mizi.

Ce se bo zgodilo, da bo Gost Nemec, se bomo morali sporazumevati po Nemško, če pa bo ene druge narodnosti, se lahko sporazumevamo tudi z rokami ali mrmranjem.

Ob mizi, za katero sedi Tuji Gost, se morajo vseskozi menjavali natararske straže in čakati, kdaj bo Gost izvobil želeti še kaj. Iz tem bomo prispevali k boljšim Vtisom od našega gostinstva.

Pepi Solar 1. r.

LE ZAKAJ?

Kaj bi se zgražali nad Taylorjevo Liz, ko take so senzacije čisti bliz!

Neznosni pogoji

Na otoku Lošinju so letos spomladu urejevali počitniški dom tudi Trboveljčani. Nekaj upokojencev — rudarjev je ob delu preživljalo na otoku tudi rekreacijo v pomladnih dneh. Jasno je, da se niso preveč gnali, saj jim tudi ni bilo treba.

Pa se je drznil nekdo, ki je medtem večkrat obiskal Lošinj in videl upokojence vsakikrat skoraj na istem mestu, vprašati:

— Kaže, da vam ne gre od rok, tovariši. Sicer pa so tu v kamenju in na soncu res neznosni pogoji. —

— Prav imate, tovariši, se je odrezal trboveljski rudar, mnogo več bi lahko naredili, pa nas ta presneta pijača tako daje. —

RAZVESELJIVA VEST

Kakor smo izvedeli bo za prvomajske praznike dovolj mesa, zato bodo lahko tisti, ki so se že pripravljali na vegetiranje, spremenili svoj jedilnik.

CE...

Ce bi ta verz imel veljavo (če ne bi bil samo v zabavo):
 — le čevfje sodi naj kopitar —
 marsikateri bi koritar izgubil stolček pri koritu in sedel k svojemu kopitu!

Preklic

Hotel Paka v Velenju preklicuje pomoto, da bo pri njih muzika igrala SKOZI VSO LETO od 15. aprila dalje, pač pa pravi, da bo muzika igrala od 15. aprila do konca leta. Do pomote je prišlo, ker tiskarski stroji ne obvladajo slovenščine.

GOOOL!

Razpis

Posebna komisija redakcije Celjskega tednika je na svoji zadnji seji razrešila dolžnosti dosedanjega tiskarskega škrata, ker je ta neodgovorno razpisal delovno mesto direktorja DIREKTORJA na osmi strani prejšnje številke. Komisija se je odločila, da razpiše prosto delovno mesto

tiskarski škart

Pogoji: 1. resnost s posebnim poslušom za oglase in razpise, 2. veselje do prestavljanja črk in 3. razgledanost po stolpcih.

V slogu

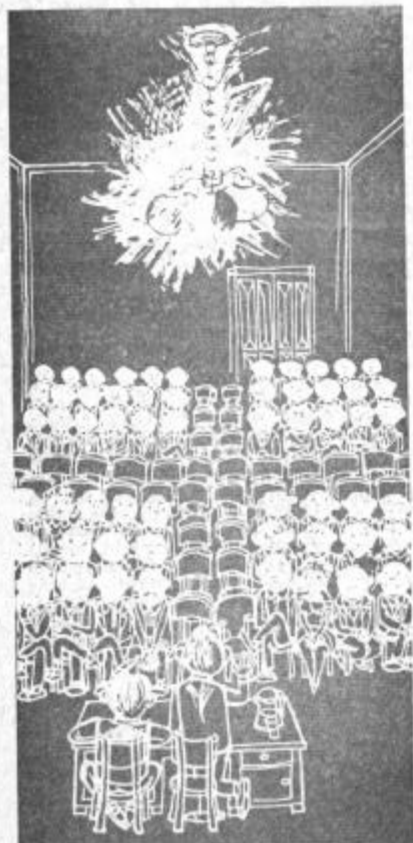
V Espresso tam direktor sam skrbi za res ekspressen red. (Narobe svet!) Namesto, da bi poskrbel, da gost, ki že sedi, bi dolgo obsedel, kot ris preži in ne pusti da sédel bi, kdor že stoji.

MLADIM PRIPADA BODOČNOST

— Poročiva se Pika! —
 — Si znorel? V teh letih?
 — Kaj pa misliš? Naše podjetje zida samo dvosobna stanovanja! —

Karikatura: Rumenčič D.

V SLOGI JE MOC

— Otvaram tovariški sestanek vseh ekonomskih enot v našem kolektivul
 Karikatura: N. Rudič

Ko smo prispeli v Bari, je bila prva skrb, da odpremo »Bakar«. Ladja je popolnoma, toda stroji niso dopuščali večje hitrosti od 8 vozlov na uro. Zato je bilo treba potovanje na Vis opraviti v dveh etapah: podnevi do pristanišča Vlesta pri Monte Garganu in od tod ponoči preko Jadrana. Trasirali smo smer plovbe, obvestili admiraliteto v Tarantu, da seznanj s potovanjem vse zavezniške vojne ladje in letalstvo, da se ne bi zgodilo, da bi »Bakar« po pomoti potopil. Hladnost in indolenta, s katero so oficirji v pristaniški kapetaniji tretirali vsa ta vprašanja v zvezi s potovanjem, je bila nekako neprijetna in zaskrbiljujoča. Zanje je bila to manjša rutinska zadeva, za nas dogodek velike važnosti.

STALNA LINIJA PRESKRBE BARI — NANA OBALA

V petek, 15. oktobra ob sedmi uri zjutraj je »Bakar« odrinil od pomola naše baze in krenil proti Visu. S tem smo odprli novo linijo preskrbovanja, po kateri je šel največji del zavezniške pomoči, po kateri so šle v borbo naše prekomorske brigade. Vsa naša mala partizanska kolonija je prišla to jutro na obalo, da bi sprejemila »Bakar«. Na pomolu so bili tudi zavezniški oficirji. Za vse, ki smo sodelovali v pripravah te akcije in ki smo vedeli, koliko težav je bilo treba prebroditi, je bilo to resnično svečani trenutek. Komaj je »Bakar« izplul, so nam sporočili, da plove v pristanišče »Britanija« s 400 tonami tovara. Tovar je bilo treba še isto noč prekrati, ker je morala »Britanija« naslednji dan odpluti proti Tarantu. V tem času smo imeli dovolj ladij, toda

DR. SERGIJE MAKIEDO

PRVA PARTIZANSKA MISIJA

16

to so bile povečini enote, ki smo jih pravkar prevzeli od Italijanov in so bile nekatero med njimi nesposobne za plovbo ali brez posadke. V naglici smo zbrali vse razpoložljive pomorščake in jih razporedili po ladjah, sposobnih za plovbo. Zahtevali smo, da nam iz taborišča pošljejo vse tovarise, ki bi jih lahko namestili kot posadko.

Ponoči so se ob »Britanijo« postavile motorne jadrnice »Angele«, »Bog z nami«, »Sv. Nikola — Cavtat«, »Sv. Nikola — Trogire« (ta imena so bila pri zavezniških oficirjih predmet mnogih komentarjev) in »Jadrana«. To, kar nismo spravili na te ladje, smo začasno nakladali na »Makarisko«, na katero smo z »Bakar« prenesti štab in pisarne baze.

S tem je bila uspešno končana prva faza naše akcije. V nepopolnih dveh tednih nam je uspelo osnovati bazo, dobiti ladje, legalizirati zastavo in odpremiti preko 600 ton dragocenegega materiala v domovino. Čeprav je bilo to šele začetek, je bil velikega pomena, ker smo s tem pokazali zaveznikom, da je praktično mogoče z našimi ljudmi vzpostaviti most in oskrbeti naše enote na drugi strani morja.

POROČANJE TOVARIŠU TITU IN LEGALIZACIJA NASE MISIJE

Naše operacije so prišle zdaj v drugo fazo. Ni bilo mogoče več stati na dosedanjih improviziranih pozicijah. Treba je bilo legalizirati in okrepiti bazo, ji dodeliti več

transportnih ladij in hkrati organizirati sprejem materiala na obali ter dostavo enotam v notranjosti. Takšen položaj je terjal hitro koordinacijo z odgovornimi organi v deželi. V noči med 17. in 18. oktobrom smo s Huotom in Tompsonom odpotovali v Podgora, kjer je bila konferenca štabov, ki so bili pod komando VIII. korpusa NOVJ. Po tej konferenci, na kateri smo usklajili stališča do zaveznikov, smo imeli skupni sestanek, ki so mu z naše strani prisostvovali komandant VIII. korpusa polkovnik Pavle Ilč-Veljko, komisar Ivica Kukoč-Jordan in jaz, z zavezniške strani pa oficirja za zvezo Huot in Tompson. Na tem sestanku smo začrtali nadaljnjo smer našega sodelovanja. Dogovorjeno je tudi bilo, da se bomo ponovno sestali ponoči med 20. in 21. oktobrom v Starigradu na Hvaru.

V Starigradu me je čakala razveseljiva vest. Prispela je depeša s podpisom tovariša Tita, v kateri je Vrhovni štab sporočil, da odobrava naše dosedanje delo, a mene imenuje za v. d. šefa delegacije NOVJ in POJ v Italiji. S tem je bila legalizirana baza v Italiji tudi z strani našega najvišjega organa. Do tega trenutka je bil naš položaj dokaj negotov. Kakor znano, nas je v Italijo postal štab obalne komande brez vednosti in soglasja Vrhovnega štaba. Čeprav so bile okoliščine, v katerih so nas napotili, izredne, je vendarle napotilo izzvalo pri Vrhovnem štabu veliko presenečenje in določeno nezadovoljstvo, še zlasti, ker smo v svoji dejavnosti po sili razmer prekršili pooblastila (na primer moje potovanje v Alžir). Toda uspeh akcije je odstranil vse težave in podprl so nas.

PROBLEM V ŽARIŠČU

Na pragu sezone

V PRETEKLI ŠTEVILKI SMO SE KOT PREDHODNICA TURIZMA MUDILI PO MOZIRSKI IN VELENJSKI OBCINI. TOKRAT JE BIL NA POTI SAMO EN REPORTER, KI JE OBREDEL DOMALA VSE KRAJE V SAVINJSKI DOLINI. SAVINJSKA DOLINA JE OB MEDNARODNI TRANZITNI CESTI IN IMA PRILOŽNOST POBRATI VELIKO DENARJA TURISTOM NA POTI NA MORJE ALI SPET NAZAJ. PONEKOD SO NAŠEGA NOVINARJA SPRAVILI V SLABO VOLJO. MOČNO SE JE VŽIVEL V VLOGO TURIZMA, PA GA JE ZMIKASTIL STRAH, DA SE BO KOT NJEMU, GODILO TUDI DRUGIM TURISTOM. STORIMO TAKO, DA BO NJEGOVA BOJAZEN ODVEČ. TREBA JE LE DOBRE VOLJE.

PO ZELENI SAVINJSKI

Potoval sem z mopedom po Savinjski dolini kot čisto navaden, skromen turist. Ogledoval sem si kraje, obiskoval lokale, poskušal specialitete (v nekaj mojih denarnicah). Le v nečem sem se razlikoval od navadnega turista: s seboj sem imel beležnico, v katero sem zapisoval svoja opažanja. In ta bi vam rad posredoval: Pa pričnimo kar v Celju:

NA BENCINSKI ČRPALKI ČAKAŠ, DOČAKAŠ IN PLAČAŠ VEČ

S »konjičkom« sva dolgo čakala na službenca, da naju je opazil. Dal je prednost »težjemu«, ki se je pripeljal z avtomobilom tuje registracije. Ko mu je natočil, je vsaj desetkrat obrisal vetrobransko steklo, da je postal tuč nestrpen zaradi tako nevsakdanje pozornosti. Ko mu je nato nekaj stisnil v roko, se mu je globoko priklanjal. Ko se me je končno usmili, mi je v rezervoar natočil 2,25 litra mešanice štavec na črpalki se je ustavil med številčkama 2 in 3), zaračunal pa 2,3 litra. Toliko pri 200 vozilih dnevno znaša 10 litrov mešanice ali 980 dinarjev!

SEMPETER: NEROJEN, A ŽE UMRL TURIZEM?

RIMSKO GROBIŠČE je zelo lepo urejeno in prijazen vodič mi je lepo razlagal zgodovinsko grobišča in pomembnih spomenikov. Skoraj nisem mogel verjeti, ko mi je dejal, da je po poklicu kovač in se je vsega, kar pripoveduje, naučil, ko je pomagal arheologom pri raziskovanju najdbišča. Za GOSTINSKE USLUGE pa je v Sempetru slabo preskrbljeno, čeprav bi lahko bila tukaj turistična »Meka«. Najbrž turistični delavci (če sploh so) nimajo interesa, kajti drugače bi znali izkoristiti znamenitosti in ugodno lego Sempetra. Dvomim pa, da bi bili turisti, tako kot tudi jaz nisem bil, zadovoljni z uslugami, ki jih ljudi gostilna Cvenk. V veliki gostinski sobi so verjetno pozabili na čiščenje ter na to, da bi mize potrebovale prte in pepelnike.

V POLZELI »NI ZANIMANJA ZA DROBIŽ«

Ustavil sem se v gostilni Salomon. V prazni točilnici sem moral počakati, da je gospodar prvo do konca odigral partijo kart z edinim gostom, ki je bil v lokalni. Ko sem naročil malinovca s kislo vodo, me je kar čudno pogledal, češ kaj me sploh motiš z malinovcem, za to se mi ne splača niti vstati. Hvala lepa za postrežbo in tudi za poplavljen in nepočiščen stranišča. Verjetno me v ta lokal ne bo več!

GORA OLJKA VABI IN IMA ZA KAJ!

Lepo urejena cesta do koč. Tudi kočja je zelo lepa in s ploščadi pred cerkvijo je zelo lep pogled na Savinjsko dolino, del Saleške doline in Mozirsko planino.

Kočo je pred kratkim prevzelo gostinsko podjetje Braslovče. Točilnica je bila ravno oribana in na mizah so bili čisti prti in narcise. Prijazna natakarica me je postregla z odlično domačo savinjsko salamo. Povedala mi je, da bodo imeli v sezoni tudi savinjski želodec in vsako nedeljo odojka in prekmurske gibanice. In še nekaj imam zabeleženo: »Slaba voda in malo jo je. Gostinsko podjetje Braslovče bo to do sezone uredilo.«

PREBOLDSKA REKLAMA JE SRAMEŽLJIVA

Table ob cesti, ki kažejo pot do kopalnice in vikend naselja so tako majhne, da jih skoraj ne opaziš. Napisi na njih pa so obledeli, da jih le težavo prebereš.

VIKEND NASELJE: Pripravljeno je za sprejem gostov. Okna so očiščena in hišice pospravljene. Le okolično je še treba urediti.

GOSTIŠČE GRAD. Če nisi domačin ga brez vodiča ne boš našel; ker je napisna tabla le pred vhodom na dvorišče. Lokal sam pa ni bil potreben temeljitega čiščenja in tudi pleskarjevega čopiča.

Lahko pa v lokalni poslušaj glasbo po ali pa proti želji. V lokalni je glasbeni avtomat, ki ti za dvajset dinarjev zaigra vse od polke do twista, pač po želji. Sicer pa denar lahko prihraniš, ker ga vanj mečejo drugi, ki non-stop vrtijo različne produkte evropskih in ameriških kričavev.

VRANSKO Z NAČRTI, KI OBETAJO...

Velika tabla ob cesti me vabi v edini hotel v Savinjski dolini, v HOTEL SLOVAN.

Hotel ravno pronavljajo. Zunanja fasada je že urejena, urejajo pa še notranjost. Povsod so sledovi dela. Strežejo samo v točilnici, kjer tudi vreči glasbeni avtomat.

Postrežen sem bil hitro in tudi porcija ni bila majhna. Prijetno pa so me presenetili, ko so mi servirali ob brizganci tudi tri vijolice.

Natakarica je povedala, da bodo v gradu Podgrad uredili svoj obrat, ki bo imel 50 postelj in verjetno tudi bar.

Grad je, kot sem videl, precej zapuščen. Je pa na zelo lepem kraju. Tik ob njem izvira pod visoko skalo potok Rinašica, nad hribom pa so razvaline gradu Tabor.

Pod gradom je nov kopalni bazen, ki bo letos dokončan. Okolica bazena je neurejena, obljubljajo pa, da jo bodo uredili in če bodo sredstva, tudi naselje vikend hišic.

V okolici gradu Tabor je nekaj kraških jam, ki jih krasijo kapniki.

To so bile beležke s popotovanja po Savinjski dolini. Ponekod se na sezono pripravljajo zelo intenzivno, drugod, kot na primer v Sempetru, pa jim je zanj kaj malo mar. In ravno tukaj bi lahko mnogo naredili, da bi privabili čimveč turistov, ki bi jih lahko zadržali tudi preko noči. Sempeterčani imajo zelo močno delavsko prosvetno društvo Svoboda, ki ima v svojih vrstah nekaj zelo dobrih ansamblov, ki bi v sezoni lahko prirejali razne prireditve, ki bi zelo privabljale posebno tujce, ki se tukaj ustavljajo. Pa tudi drugod bi bilo potrebno še marsikaj narediti, da bi se turist res prijetno in udobno počutil.

MOZIRJE 104 LEŽIŠČA

Turistično društvo v Mozirju je sredi priprav za sprejem gostov. Minulo sredo so sklicali posvet vseh, ki oddajajo sobe, gostincev, zastopnikov trgovske mreže, obrtnikov in drugih. Sestanaka se je udeležilo nad trideset ljudi. Razgibana razprava je zajela vsa področja turistične dejavnosti v Mozirju; tako so se razgovarjali o

olepšavi kraja, o kopalnišču in sprehajališču ter o oskrbi gostinskih obratov z živili in ureditvi turističnih sob.

Prve prijave za letovanje prihajajo tudi že iz inozemstva. Upajo lahko na prav dobro sezono. Zato je posebna komisija že pregledala vse sobe, prijavljene za oddajo, in določila cene za posamezne kategorije.

(NAMESTO UVODA)

Vojna se je naglo približevala h koncu. Zavezniški obroč je stiskal fašistične divizije že na tleh, odkoder so se napotile osvajati svet in uničevati cele narode. Takrat se je razplamtel še en boj, diplomatski sicer, kako naj svet izgleda, ko bo vojne konec. Kljub Jalti, Teheranu in Potsdamu, kljub dogovoru velikih o delitvi interesnih področij so se sile skrajnežev močno zavzele, da bi izid velike svetovne morije ne izpadel preveč v korist naprednih sil.

Velika večina Jugoslovancev je v tem času v vrstah NOV in POJ bila boj za osvoboditev in za novo družbeno ureditev, katere politični temelji so bili sprejeti na II. zasedanju AVNOJ 29. novembra leta 1943. Takrat je tudi boj za politično in mednarodno priznanje nove Jugoslavije dobil nekatere nove oblike in poteze. Trdnost jugoslovanskih narodov, prekaljenih v brezkompromisni borbi, je bila tolikšna, da je Narodnoosvobodilni komite Jugoslavije brez zaskrbljenosti lahko sprejel kompromis s takratno begunsko vlado, ki jo je vodil Subašič. Mihajlovičevi četniki so bili pred svetom razkriti, čeprav pomoč nekaterih sil tem bandam ni prenehala. Domača in begunska buržoazija je v

OB 20. OBLETNICI ORGANOV SLUŽBE VARNOSTI

I LU Z I J E ZAPLOTNIKOV

teh političnih premikih videla možnost, da se splazi ljudstvu za hrbet se polasti sadov krvavega boja in se s pomočjo reakcionarnih sil povzpne ponovno na pleča delovnemu človeku. Ti elementi so si hitro umivali razne »vojne barve« in začeli obračati gumb radijskih aparatov od »nedičevskega« Beograda, »paveličevega« Zagreba in firerjevoga Berlina na London. Kakor jim je bil prej svet fašistični kljukasti križ in Mussolinijev snop, tako so se zdaj zagreli za demokracijo. V demokraciji zapadnega tipa so videli možnost, da bi se izognili kazni, ki so jo kot okupatorski podrepanki slutili v pesteh množic vključenih v osvobodilno gibanje.

V Londonu je komentator Kuhar razpletel zanje zelo vzpodbudne pravljice o demokratični Jugoslaviji, v kateri naj bi pripadala partizanom določena čast za prelito kri, buržoaziji pa

Poslovnim prijateljem in vsem delovnim ljudem čestitamo k prazniku dela 1. maju

»POSREDNIK«

POSREDNIŠKA PISARNA IN KOMISIJSKA TRGOVINA, CELJE — Tomšičev trg 12

Potrošnikom, delovnim kolektivom in našim poslovnim partnerjem čestitamo za praznik dela 1. maj

ELEKTRO - CELJE

Poslovna enota Celje

Kolektiv »PLINARNA - VODOVOD« v Celju

čestita k mednarodnemu delavskemu prazniku 1. maju in želi prijetno praznovanje vsem delovnim ljudem naše socialistične domovine!

ZLATARNA CELJE

pošilja iskrene pozdrave ob prazniku dela 1. maju

IFA

INDUSTRIJA FINOMEHANIČNIH APARATOV CELJE

iskreno čestita in želi obilo uspehov ob 1. maju vsem delovnim ljudem v naši domovini!

goslovanskim narodom nekaj takega, kar je doživel grški narod.

Ko je bil osvobojen Beograd in ko je prek Soluna na jugoslovanska tla prišel del begunske vlade z Subašičem in Grolom na čelu, so prav nekoč nacionalno zatirani Makedonci v Skopju lahko slišali o tej razvpiti demokraciji iz ust Subašiča, ki je vznemeno dejal:

— da bo Jugoslavija zaživela v sreči pod vodstvom velikega in herojskega srbskega naroda... —

Besede o nedvomno junaškem srbskem narodu so bile preveč prozorne, da bi za njimi ne videli »velikosrbske čaršije«.

Tresla se gora, rodila se je miš, pravi pregovor. V Beogradu so predstavniki monarhizma in buržoazije spoznali, da bo z restavracijo monarhije in kapitalizma precej težko. Začeli so klicati na pomoč, sejati laži, podtikati in rovariti. Radio London je postal strupen. Tretje zasedanje AVNOJ je zakopalo iluzije še globlje. Bližale so se volitve, bližal se je čas, ko je osvobodjena domovina imela odločiti ali za novo Titovo Jugoslavijo, za socializem ali za osovraženo monarhijo, za izgubo priborjenih pridobitev osvobodilnega boja.

Svetovna reakcija je pripravljala ju-

(Se nadaljuje)

LOVRENC NA POHORJU VABI

Pohorski Lovrenc je skrit sredi gozdnatih vzpetin in hrbtov, na prostorni, lahko se dvigajoči rodovitni planoti z dehtečimi livadami in njivami. Leži v široko odprti pogreznini, spravljen v nedrju Pohorja.

Hiše v Lovrencu se vrstijo kakor v špalirju ob eni sami nad pol kilometra dolgi cesti.

Radoljna in Slepnica, ki namakata Sentlovrenško polje, omogočata v tem lesnogospodarskem središču nekaj industrije. Ob Radoljni navzgor pelje cesta čez »Vrata« skozi »Puščavo« v trg, medtem ko pelje druga cesta od Fale čez preval Jodl (440 m) in »Puščavo«. Skozi Lovrenc in preko prevala »Pesek« (1382 m) drži avtocesta v Oplotnico in Konjice do avtoceste Maribor—Ljubljana ali čez Činžat—Klopni vrh—Areh (Ruška koča) do pohorske ceste Hoče—Areh.

Zrak v Lovrencu je nasičen z zdravilnim ozonom, zato je trg priljubljeno klimatsko zdravilišče, planinsko letovišče in zimovišče.

Poleg hotela »Jelen«, ki je v samem trgu, »je za turiste posebno privlačen penzion »Pohorje«, ker leži kilometer in pol oddaljen od trga v neposredni bližini smrekovih gozdov. Tu vlada popoln mir. Kdor si želi prijetnega odihla sredi dehtečih gozdov, naj gre na lovrenško Pohorje.

In

Pomoč libojski godbi

Razširjeni plenum občinskega odbora SZDL in občinskega sveta kulturno prosvetnih organizacij v Zalcu, ki je obravnaval nekatera aktualna vprašanja s področja kulture, je posvetil dober del razprave tudi materialnim vprašanjem posameznih društev. Poleg minimalnih sredstev, ki jih društva sama ustvarjajo, so minimalne tudi dotacije.

Tako bi samo libojska godba na pihala potrebovala okrog milijon dvesto tisoč dinarjev dotacij za uniforme in delno za nabavo novih instrumentov. Godba, ki je najboljša in hkrati najbolj iskana v žalski občini, je občinskemu Svetu poslala prošnjo za dodelitev teh sredstev, vendar kakor je bilo razvidno tudi iz razprave, postavki ne bo mogoče ustrediti naenkrat in v celoti, ker pomeni vsota skoraj polovico celotnih dotacij vsem društvom. Zato je bilo sklenjeno, naj bi tako potrebne instrumente kakor uniforme nabavili postopno. Libojska godba, ki je razen tega posvetila veliko skrb vključevanju in vzgoji mladih članov, si takšno materialno pomoč toliko bolj zasluži.

SENTJANZ PRI KRMELJU:

Vse po starem? Ne!

Sentjanž pri Krmelju, naselje pod Brunkom in Leskovco rojstni kraj heroja Milana Majcna. Med vojno je naselje precej trpelo, okupator je požgal več hiš, gospodarskih poslopij in šolo. Danes je seveda spet obnovljeno: pred petnajstimi leti so dobili novo šolo, kjer imajo poleg rednega pouka več krožkov (literarne-

ga, dramskega, lutkovnega, tehničnega in šahovskega). Tudi kmetijska zadruga, ki ima 14 ha zemljišč posajenih s hmeljem, dobro uspeva. Do tržišča in Krmelja so ugodne prometne zveze. Gostilna je sicer ena sama, zato pa je ta tembolj domača in snažna.

S. S.

OBCINSKA SKUPŠČINA LASKO

OBCINSKI KOMITE ZKS LASKO

OBCINSKI ODBOR SZDL LASKO

OBCINSKO ZDRUZENJE ZVEZE BORCEV

NOV LASKO

OBCINSKI KOMITE ZMS LASKO

Pridružujemo se manifestacijam ob delavskem prazniku 1. MAJU.

INTERVJU

Ta proga mi je najbolj všeč

Celjski Avtobusni promet ima redno avtobusno progo tudi po Mislinjski dolini do Slovenjega Gradca. Obratuje dvakrat na dan in vedno je poln potnikov. Največ pa jih je sredi obiskovnih in ponedeljkov. Med vožnjo sem se zapletel v pogovor s sprevednikom Antonom Pergovnikom.

Kako dolgo že vozite na tej progi?

Ze dve leti, in moram reči, da mi je ta avtobusna proga najbolj všeč. S potniki, ki jih je vedno dovolj, se dobro razumemo. S časom vožnje so ljudje zelo zadovoljni.

Cesta Velenje—Slovenj Gradec je v zelo slabem stanju. Kaj pravite vi o tem?

Da je cesta Velenje—Slovenj Gradec zelo slaba, vemo vsi, ki se vsak dan vozimo po njej. Velike težave smo imeli pri vožnji prav v zimskih mesecih. Slaba cesta, sneg, poleđica in ozka cesta, nam je napravila precej sivih las. Pri srečavanju nam je večkrat pretla nevarnost, da se bomo prevrnili. Ker bodo to cesto letos asfaltirali, bi želel še to, da bi na nezavarovanem železniškem prehodu pri Lorancu postavili električni semafor.

Se nove ceste Velenje—Slovenj Gradec že veselite?

Oh, seveda. Vsi komaj čakamo, da bi se enkrat znebili teh lukenj na cesti, ki nas spremljajo vse od Velenja do

STORSKI OBCANI VPRAŠUJEJO KAJ JE Z NAŠIMI KOMUNALNIMI PROBLEMI

Tudi zadnji zbor občanov v Storah ni zadovoljil prebivalcev tega kraja. Spet so namreč dobili negativne odgovore na svoje prošnje za popravilo mostov v Laški vasi in čez Voglajno na Opoki, pa o gradnji nove osnovne šole in še o ureditvi kanalizacije v starem delu Stor. O vseh teh vprašanjih so štorski prebivalci že večkrat razpravljali. Na ugodne rešitve pa že čakajo nekaj let. Zavaljo tega so ponovno zahtevali, da občinska skupščina te zadeve še enkrat prouči in jim v roku desetih dni posreduje jasen odgovor.

MOST V LASKI VASI SE BO PODRL

Menda ga ni mostu v celjski komuni, ki bi povzročil toliko jeze, skrbi in strahu občanom kot most, ki veče občinsko cesto med Pečovjem in Laško vasjo. Most je menda že dve leti najbolj obravnavana zadeva vseh zborov volivcev in je menda tudi v občinskem proračunu že dve leti. Vendar dlje od obljub ni prišlo. Zdaj je most že v takem stanju, da je celo hoja čez je življenjsko nevarna — kaj šele vožnja. Toda vsaka prošnja je zaman — za nov most sredstev ni in ni. Ne pomagajo ne razprave na zboru volivcev, ne podpisi nad sto prebivalcev, ne območju, ne obveznosti do prostovoljnega dela. Toda mislimo, da je zdaj le še čas, da se občina končno odloči, kaj bo s tem mostom. Občani pričakujejo namreč odgovor!

DOBRODOSLA NAGRADA

Od našega drugonagrajenca, ki služi vojaški rok v Beogradu, Ivana Golca — ki mu je žreb med nagrajenci »Celjskega tednika« namenil 50 tisoč dinarjev — smo te dni dobili pismo. Takole piše:

Drago uredništvo! Najlepše se vam zahvaljujem za nagrado. Ker se mi vojaški rok že približuje koncu, bom ta denar lahko koristno uporabil tudi v civilne namene.

Zelo rad prebiram vaš list — vedno najdem v njem kakšno novico iz domačih krajev. Na Celjski tednik sem naročen že dve leti, vendar sem ga kupoval tudi že prej.

Tovariš Golca je pohvalil tudi vsebino našega lista, in nam sporočil svoje najboljše želje za nadaljnje delo. Vekakor smo mu zato hvaležni, upamo pa, da mu bo nagrada prav prišla tudi že ob prvomajskem praznovanju.

Kdo bo zmotil tišino

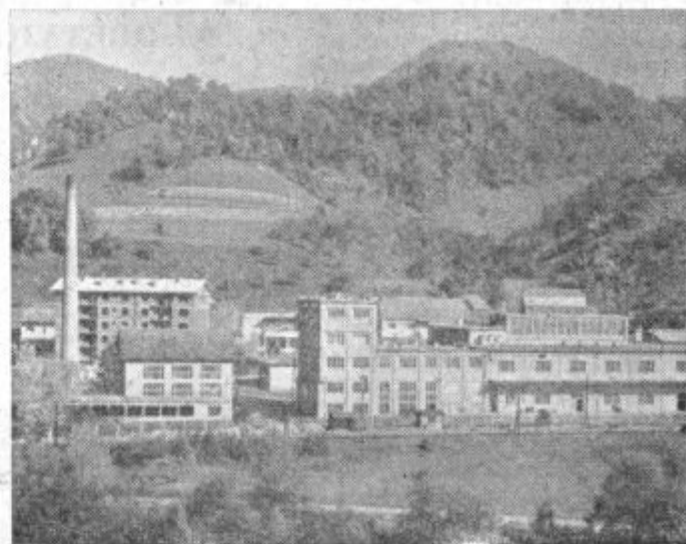
MED ZIDOVI PODČETRŠKEGA GRADU?

Kar pravilčno lep je grad Podčetrtek nad idiličnim naseljem. Popotnik ga zagleda že od daleč, kako se rumeni nad zelenjem. Marsikateri tujec zavije po razoranii cesti navkreber in je razočaran. Lepota plahni. Grad se potaplja v nemo razpadanje. Kljub temu je grad z mogočnim zidovjem na živi skali lep v svojem odmiranju. S terase se nudi čudovit pogled po Obso-telju in Hrvatskem Zagorju. Te lepote mu nihče ne more odvzeti in turist, ki pride tja, ima svoj užitek. Čudi pa se, ker je ta lepota tako osamljena!

Do vojne grad ni bil zanemarjen, ker so se živeli v njem ljudje in je lastnik skrbel zanj. Med vojno pa so ga opustošili nemški granicarji. Po hodnikih so še dolgo viseli veliki oljni portreti rodbine grofov Attemsóv in različnih prednikov, ki so posedovali graščino. Pravijo, da je bilo v gradu še več zanimivih reči od kamionov do vrednega porcelana, toda vse je zginito. Kdo ve, kje je vse to? Ali so morda tudi te starinske vrednosti šle čez mejo?

Grad Podčetrtek propada, čeprav je še med najbolj ohranjenimi. Če bi ga hoteli obnavljati bi ga morali sproti popravljati in ga koristno uporabiti. Čas je neusmiljen, vedno več bo treba vložiti. Morda

pa bi ga za turizem ali kaj drugega? To je končno naša velika dolžnost. Kdo bo torej zmotil tišino med zidovi?

VEČ ZA LEPŠE ŽIVLJENJE

V šmarski občini se je v dveh desetletjih veliko spremenilo. Industrije sicer ni veliko, vendar so dosti vložili tudi za uspešnejšo proizvodnjo v steklarni in kmetijski zadrugi. Poleg tega pa je potrebno še več vlagati za boljše življenje delovnega človeka že danes. To se pozna tudi na Šmarskem. V Rogaški Slatini so v zadnjem času zgradili

okoli 100 stanovanj, v Smarju pri Jelšah približno 30 in v vse večjem razmahu gradijo tudi občani sami. Upravni odbor stanovanjskega sklada šmarske občine je sklenil, da bo v prihodnje še bolj podpiral take gradnje, da bo stanovanjski fond in s tem standard občanov še hitreje poraščal. V Smarju pri Jelšah pravkar gradijo 16-stanovanjski blok, v Rogaški Slatini gradijo okoli 40 stanovanj, nekaj še v Podčetrtku in Kozjem.

I. S.

ZEMLJIŠKI KATASTER BI BILO TREBA MEHANIZIRATI

Prve meritve zemlje za izdelavo stabilnega katastra, so bile v naših krajih izvršene v letih 1820—1825. Sam katastrski operat, ki se v glavnem uporablja še danes, je bil pa izdelan po izvršeni reambulaciji v letih 1896—1897. Način njegovega vzdrževanja in obnavljanja, ki zahteva mnogo časa in sredstev, pa je ostal nespremenjen.

Veliko število sprememb na zemljiščih, ki so nastale po sprejetju raznih ekonomsko-političnih ukrepov, je posledica, da katastrski uradi zaradi obsežnosti operata, njegove zastarelosti kakor tudi samega načina preknjižbe sprememb v vseh delih operata, niso sposobni opravljati tega dela v predpisanim roku.

Zato je bilo v praksi že dalj časa čutiti potrebo, da bi našli način, s katerim bi izdelavo novega operata sprostil in pospešil. Bilo je danih več predlogov, toda niti enega ni bilo mogoče sprejeti, ker predlogi niso bistveno menjali dosedanjega načina dela, da bi zmanjšali sredstva, ki so potrebna za obnovo in vzdrževanje operata.

Ker je praksa pokazala, da z dosedanjimi ukrepi katastrske službe ni bilo mogoče zboljšati, da bi bila ta sposobna ostalim službam v najkrajšem času nuditi ustrezne podatke, je bilo odločeno, da bi pristopili k izdelavi, obnovi in vzdrževanju operata s pomočjo sodobnih mehanografskih sredstev, mehanizacije in avtomatizacije.

Po daljših pripravah in poiskih smo z delom v naši republiki pričeli 1963. leta. Da ne bi zaostali za drugimi občinami, ki že v večjih obsevih modernizirajo svoje katastre, je tudi v načrtu in proračunu občine Zalec predvideno, da se v letošnjem letu na omenjeni način izvrši obnova operata.

M. F.

VELENJSKI VODOVOD V GRADNJI

Ob cesti Dolič—Velenje, ob kateri bodo napejali nov velenjski vodovod, delavci kopljejo jarek. Na tem odseku je ponekod delo zelo otežkočeno, saj morajo na več mestih skale razstreljevati. Kljub temu pa jim gre delo hitro od rok. V teh dneh pa bodo pričeli že s polaganjem cevi, in tako bodo Velenjčani že letos dobili dobro pitno vodo.

Foto: E. Jurač

Slovenj Gradca. S tem pa bomo lahko tudi potnikom nudili boljše, udobnejšo in varnejšo vožnjo.

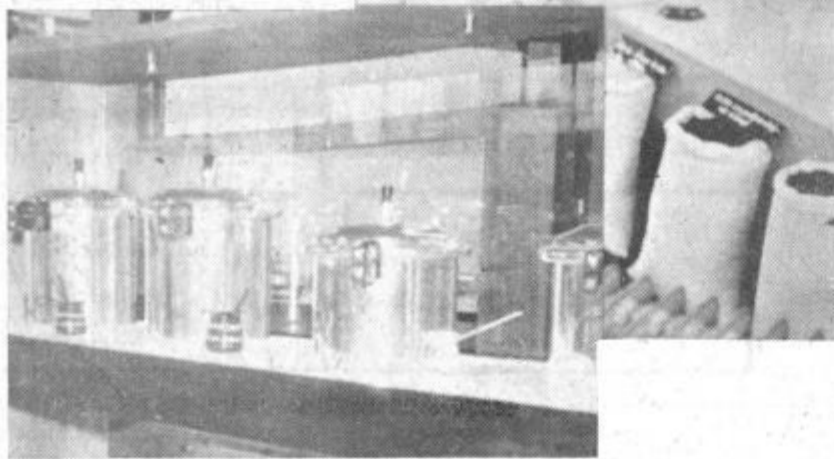
Srečno vožnjo in hvala lepa za razgovor, tovariš sprevednik.

F. Jurač

Pridružujemo se svečanemu razpoloženju delovnih ljudi ter pošiljamo iskrene pozdrave k delavskemu prazniku 1. maju.

**Tovarna
emajlirane
posode
Celje**

*čestita za praznik dela 1. MAJ
svojim odjemalcem, poslovnim prijateljem
in vsemu delovnemu ljudstvu*

Pridružujemo se svečanemu
razpoloženju delovnih ljudi ter
pošiljamo iskrene pozdrave

k delavskemu prazniku

1. maju

**KOVINSKO PODJETJE
KLIMA-CELJE**

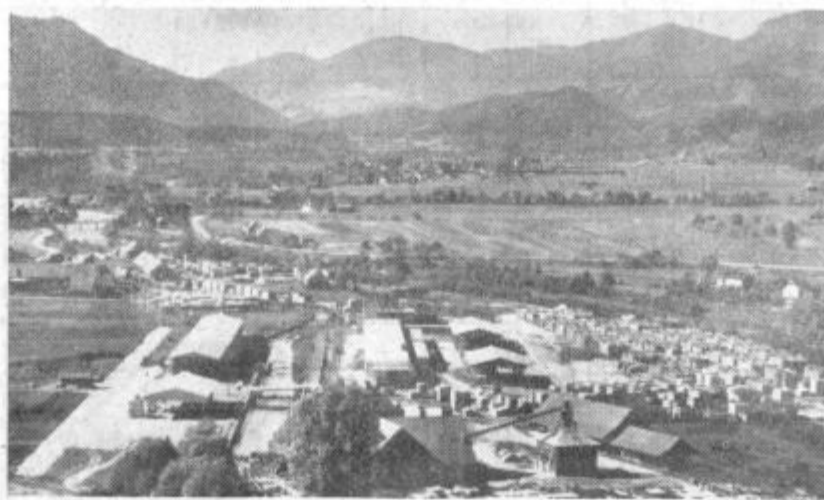
SAVINJA - lesno industrijski kombinat Celje

*čestita vsem delovnim ljudem ter vsem delovnim kolektivom
k mednarodnemu delavskemu prazniku 1. MAJU*

LIN

Lesna industrija Nazarje

*Vsem svojim
poslovnim prijateljem
in vsem delovnim
ljudem naše
socialistične domovine
čestitamo
k prazniku dela
1. MAJU*

Gradbeno industrijsko podjetje

»GRADIS«

gradbeno vodstvo Celje

ČESTITA DELOVNIM KOLEKTIVOM
INVESTITORJEM TER OSTALIM
DELOVNIM LJUDEM
K PRAZNIKU DELA
1. MAJU

Vsem delovnim ljudem
naše socialistične domovine
čestitamo k prazniku dela
1. maju

KMETIJSKI KOMBINAT ŽALEC

Ob delavskem prazniku 1. maju se pridružujemo ma-
nifestacijam delovnega ljudstva.

TEKSTILNA
TOVARNA

JUTEKS
ŽALEC

Vsem poslovnim prijateljem kakor tudi ostalemu de-
lovnemu ljudstvu čestita za naš veliki praznik 1. maj
kolektiv

TEKSTILNE
TOVARNE

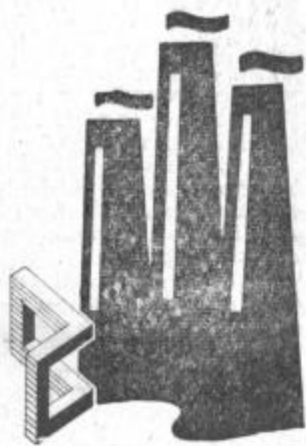
PREBOLD

TERMoeLEKTRARNA

Šoštanj

proizvaja električno energijo
za industrijo in potroš-
nike iskrene čestitke
k prazniku dela 1. maju

Nudimo vse vrste kuriva.
Razpolagamo z veliko zalo-
go gradbenega nekovinske-
ga materiala. Za praznik
dela 1. maj čestitamo delov-
nim ljudem.

Trgovsko podjetje
**KURIVO
CELJE**

Vsem poslovnim partner-
jem in delovnim ljudem
socialistične Jugoslavije že-
li veselo prvomajsko praz-
novanje, ter mnogo delov-
nih uspehov

kolektiv OBNOVA Celje

s svojimi obrati parketar-
stvo, pečarstvo, polaganje
plastičnih mas, ključavni-
čarstvo, žaga, slikopleskar-
stvo, mizarstvo, teracerstvo
ter gradbeno dejavnostjo.

Našim cenjenim gostom in
vsem občanom želimo pri-
jetno prvomajsko prazno-
vanje. Priporočamo se za
kolektivne obiske kateri
lahko koristijo znaten po-
pust v cenah

Samopostrežna restavracija

Celje, Meriborska cesta

COMET

umetni brusi in nekovine
Zreče

čestita za delavski praznik
1. MAJ

SPLOSNO GRADBENO PODJETJE
ROGAŠKA SLATINA

čestita svojim poslovnim prijateljem in vsem delovnim
ljudem k prazniku dela 1. maju.

NASIM POSLOVNIM PARTNERJEM IN VSEM DE-
LOVNIM LJUDEM ČESTITAMO ZA PRAZNIK DELA
1. MAJ

»ETOL«
TOVARNA ESENC IN ETERICNIH OLJ
CELJE

Ob mednarodnem prazniku dela 1. maju
iskreno čestita

Komunalni zavod za socialno zavarovanje Celje

1926 - GOSJI POHOD

SPOMINI NA PRAZNOVANJE 1. MAJA

Eden izmed udeležencev mnogih proslav delavskega praznika Franc Arnsšek, ki je še danes aktiven amaterski kulturni delavec, nam je poslal nekaj spominov na praznovanje 1. maja v Celju v daljnji preteklosti. Iz njih povzemamo tisto, kar bo naše brašče gotovo najbolj zanimalo.

1. maj 1919

Ob petih zjutraj je železničarska godba zaigrala budnice v mestu in Gaberju, ob osmih je v veliki povorki sodelovalo več tisoč delavcev, nato pa je bilo zborovanje pred Narodnim domom. Franc Arnsšek, ki je bil tedaj koroški borec, se je zborovanju udeležil z dvema borcevoma, ki pa so jih udeleženci zborovanja skoraj

nagnali, češ da vojska ne more prisostvovati takim zborovanjem.

1. maj 1925

Pevski zbor Naprej je kljub neuspehi priredil povorko. Ko so udeleženci prišli po Mariborski cesti do današnjega doma »Tončke Čečeve«, jih je ustavila policija in zahtevala zastavo. To je nosil Ignac Stare. Udeleženci so se pogнали h kupu kamenja, da bi se s policijo spopadli, vendar se je ta umaknila.

1. maj 1926

Železničarska godba in pevski zbor Naprej sta pričela praznovati z budnico, nato pa so združene organizacije — sindikati, prosveta in stranka

socialistov organizirale svojevrstno povorko, tako imenovani »gosji pohod«. V pohodu je sodelovalo čez 800 članov stopali pa so drug za drugim v razdalji treh metrov. Tako je dolžina znašala 2 kilometra in pol, kar je onemogočilo vsakršno policijsko intervencijo. Začetek in konec te »gosje« vrste je segal od »Jugoslovana« v Gaberju do Zelenega travnika.

CLOVEK V KATEREM JE VSE NAROBE

V Teheranu, glavnem mestu Irana, so kirurgi ostrmeli, ko so operirali nekega človeka da bi mu rešili življenje, ker so ga napadali večkrat ranili z nožem. V tem človeku namreč noben organ ni bil na običajnem mestu, vendar so vsi organi delovali povsem normalno.

Kakor so ugotovili gre za Ahmeda Afsharja, ki ima 46 let, a dotlej še nikoli ni bil pri zdravniku. Njegovo srce je na desni strani, vtem ko so jetra, slezena in slepo črevo na levi. To pa ga je tudi rešilo smrti, kajti če bi bil imel srce na običajni strani, bi ranam gotovo podlegel.

Naša mesta

Z NAJVEČJIM IN NAJMANJŠIM PORASTOM PREBIVALSTVA

V Jugoslaviji je danes 23 mest, ki imajo čez 20 tisoč prebivalcev več kot so jih imela pred osmimi leti, njihovo število pa je od 1953. do 1961. leta poraslo od 35 na 59. Vsak peti jugoslovanski državljan živi v enem izmed teh mest. Ob zadnjem popisu je v njih živelo 3.449.324 prebivalcev ali 18,6 odstotkov vseh Jugoslovancev.

Medtem ko se je v nekaterih mestih med dvema poročoma prebivalstvo podvojilo, je bil v nekaterih drugih porast celo pod prirodnim prirastkom.

Med najhitreje razvijajoče se mesta sodi Niš, kjer je prebivalstvo poraslo za 95,9 odstotke, za njim je Titograd s 87,4 odstotki, Priština z 61,5. Zaletar s 55,7 odstotki, sledijo pa Kežovska Mitrovica, Šabac, Čačak, Titovo Užice in Tuzla. Zanimivo je, da je porast prebivalstva precej manjši v večjih mestih. Tako je med njimi na prvem mestu Skopje s 36 odstotki, Sarajevo s 27, Beograd s 23,4, Zagreb z 21,8 in Ljubljana z 19,9 odstotkov.

Med mesti, ki so imela ob zadnjem popisu preko 10.000 prebivalcev, se je prebivalstvo več kot podvojilo le v Loznici, ki je imela 1953. leta 5031,

1961. leta pa 10.611 prebivalcev. Najnižji porast prebivalstva beležijo nekatera vojvodinska in slovenska mesta: Bečej (6,6), Senta (7,1), Subotica (13,2), Kikinda (14,7), Maribor (16,3), Vršac (18,1) in Kranj (19,8 odstotkov). Prav za toliko je poraslo tudi prebivalstvo Dubrovnika, kar pomeni, da je bil porast vsaj desetkrat počasnejši kot v mestih, ki so v tem pogledu na prvih mestih.

ZDRAVNIŠKI AFORIZMI

Depresija je stanje v katerem bolnik misli, da je sonce ugasnilo samo zato, ker je nekdo spustil roleta na okno.

Melanholija mnogih žena nastaja zato, ker se zvečer lahko pogovarjajo samo s kuhinjsko kredenco.

Zdravnik je edini človek, ki mu ljudje brez vsake zamere dovolijo, da jih proglasi za delo nesposobne.

Zdravniki bi morali služiti podaljšanju zdravstvenega stanja ljudi, ne pa podaljšanju njihovih praznikov.

Kronično pri tistih, ki potujejo vsako leto v zdravilišče in okrevanje, je lahko dvojice: bolezen ali pa protekcija.

Drobne od železne ceste

Letos marca so na progi Dunaj—Pariz elektrificirali še zadnji osek v Porenju. Hkrati so progo preuredili za velike hitrosti in jo tehnično izpopolnili, da se je njena kapaciteta občutno povečala. Razširiti je bilo treba kar 11 daljših predorov v skupni dolžini 3600 m. Vsa dela so trajala tri leta in pol.

Japonske železnice so dobesedno čez noč zamenjala vijačne spenjače z avtomatičnimi spenjalnimi napravami. V dveh nočnih urah so tedaj opremili vse lokomotive, potniške in tovarne wagone ter druga železniška vozila z novimi avtomatičnimi spenjači; v tem času so ustavili ves promet.

Lansko jesen so dogradili preko 700 metrov široke doline reke Sill v Avstriji »most Evrope«, ki je najvišji most na stebrih na svetu sploh. Visok je 190 metrov.

DRUGAČNE NAVADE

Angleškemu diplomatu se je pri večerji na dvoru carja Nikolaja II. pripetila nerodnost: prevrnil je kozarec.

»Pri vas v Angliji je najbrž taka navada?« ga je zbadel car.

»Nikakor ne, veličanstvo. Sicer je res, da se to pogosto pripeti, vendar pri nas tega nihče ne opazi!«

Prvomajski izlet na Mrzlico leta 1938

329 SKOKOV

Z EIFELOVEGA STOLPA

Prejšnji mesec so slavili 75-letnico znamenitega Eiffelovega stolpa. Od 1889. leta, ko so ga odprli tudi za občinstvo, je z njega milijone ljudi opazoval Pariz. Samo prvo leto je bilo skoraj dva milijona obiskovalcev. Odtlej je število iz leta v leto raslo.

Toda ta nenavadna konstrukcija znanega Gustava Eiffela služi tudi samomorilcem. Doslej je z njega skočilo 328 ljudi, ob 75-letnici pa je 52-letni Andriane Barache agent neke zavarovalne kompanije, to število povečal še za eno. Na dan proslave se je okrog 10. ure dopoldne povzpela na najvišjo platformo in se z nje pognal v globino. Zgodilo se mu je podobno, kot se je zgodilo že nekaterim njegovim prednikom. Stojp je narobe v spodnjem delu širši zato ni tako enostavno pasti na zemljo. Barache je tako priletel v konstrukcijo, pri čemer so se vanjo zaplela noga, ki mu jo je teža telesa dobesedno odtrgala, telo pa se je

potem raztreščilo na zemlji v bližini nekega prodajalca razglednic.

Kakor da bi bili slutili tragični dogodek, so večer pred njim odpovedali praznovanje obletnice, ki jo bodo proslavili kasneje (če ne bo kak samomor odložil tudi tega datuma). Tedaj nameravajo v restavracijo na stolpu povabiti 75 Parižanov, rojenih 1889. leta. Eden izmed njih, Charles Braibant je bil rojen v trenutku, ko so otvorili stolp.

Molly Wagner sprva ni opazila poželjivih oči na svojih prsih. Esson je zapeljal po poti nazaj na glavno cesto in se cinično smejal, ko je Molly vpila, naj spusti njenega moža iz prtljažnika. Ko pa je Esson zavil na avtocesto je spustil eno roko z volana, sunkovito strgal Mollyno bluzo in grabil ženo za prsi. Molly je presunljivo kričala, se otepala kot divja zver da je avto poplesaval po cesti, potem pa je zasadiła zobe v Essonovo roko, da je na mah popustil. Ustavil je avto in se ogledoval po bližnjem grmovju. Z očmi je stlačil ženo in šele takrat opazil, da je močno noseča.

Izcedil je nesramno kletvico in ponovno odprl prtljažnik.

— Sem notri se spravi, pa hitro! Molly je ubogala in ko je bandit ponovno zaloputnil pokrov, sta bila Carl in Molly strahovito stisnjena, zraven pa ju je dušilo, ker v malem prostoru ni bilo zraka.

Neskončno dolgo je trajala vožnja, potem se je voz ustavil in pokrov je znova odlelel. Esson je držal v rokah dolge krpe čvrstega blaga, ki ga je staknil med cunjami v avtu. Velel jima je naj izstopita, potem pa jima je zvezal

roke in noge, na koncu pa jima je zrinil kepi umazanih cunj med zobe. Ko je Esson bil prepričan, da je vse ukrenil, ju je ponovno stlačil v prtljažnik in zaprl. Še petkrat je Esson ustavil. Trikrat je Wagnerja obdeloval z pištolo. Dvakrat je celo pritisnil na petelina, toda samokres ni vžgal. Vmes je Esson natočil benzin, poprej pa zagrozil Wagnerju, da bo iz njega, Molly in prodajalca naredil »čeden kup trupel«, če samo pisneta v prtljažniku.

Ko je Esson nadaljeval vožnjo, se je Carlu posrečilo osvoboditi roke. Najprej je razvezal Molly, potem pa se je lotil ključavnice pokrova... Ni in ni šlo. Naposled se mu je posrečilo, da je z montažnim železom privzdignil en vogal prtljažnega pokrova. Skozi ozko špranjo je vdrla vsaj nekaj svežega zraka, ki sta ga Carl in Molly hlasno vdihavala.

Medtem se je zdanih in jetnika v lastnem avtomobilu sta slišala, da je promet na cesti oživel. Začela sta skozi špranjo metati na cesto razne predmete. Carl je ugibal, kjer se nahajajo:

— Mislim, da smo v Kansas City. — Z montažnim železom je Carl ves čas milimeter za milimetrom povečeval špranjo na vogalu prtljažnega pokrova. Na cesto sta zdaj metala že razno orodje, toda vse zaman. Nihče tega ni opazil...

Zdajci si je domislil. Zril je svojo okrvavljeno roko skozi težo in mahal, mahal mahal...

PRED ČETRT STOLETJA SO NAŠI DELOVNI LJUDJE PRAZNOVALI PRVI MAJ SKRIVOMA, POGOSTO PA V SPREMSTVU ZANDARJEV IN TAJNIH POLICISTOV. REVOLUCIONARNI DELAVCI SO ODHAJALI ZATO IZ MEST V PLANINE, V ODMAKNjene KRAJE, KJER SO LAHKO DALI DUŠKA SVOJEMU RAZPOLOŽENJU, KJER SE JE KOVALO CVRSTO TOVA-

»Hände hoch« STARI GABER

Ko sem se nekega večera vračal sem nenadoma zagledal pred seboj kolono, ki se je približevala. Ker je bila že tema, nisem mogel takoj prepoznati, ali so Nemci ali partizani. Orožja slučajno nisem imel pri sebi, hotel sem se vseeno skriti, a mi bilo mogoče. Naenkrat sem zaslišal pozvelje: »Halt!«

Obstal sem, obstala pa je tudi kolona. Vodja kolone se mi je približal z naperjeno brzostrelko, me preiskal, nato pa zahteval dokumente. Pokazal sem mu nemški dokument, ki si ga je dobro ogledal, nato pa se je rahlo okrenil in me v slabi slovenščini vprašal, kdo je tisti, ki gre za menoj.

— Ne vem, sem odvrnil. Ni mi verjel, zato se je z naperjeno brzostrelko podal v smer, kjer se mu je zdelo, da nekoga vidi. Nekajkrat je zavpil: »Hände hoch!«, vendar se ta, ki je stal, ni zganil. Tudi ni mogel dvigniti rok, kajti bil ni nihče drug kot navaden suh gaber.

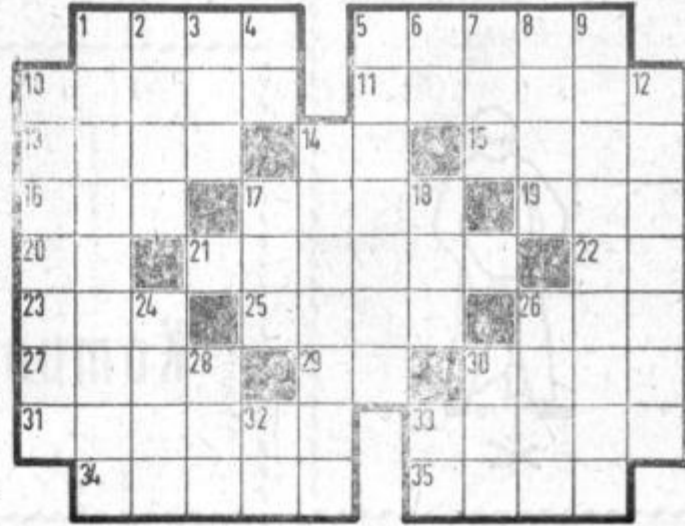
Ko se je Nemec osramočen vrnil, mi je dovolil, da grem svojo pot, kolona pa se je najbrž s strahom vrnila v Laško, kajti med potjo je gotovo še naletela na kakšno suho drevo.

D. Matija

KRIŽANKA

Vodoravno: 1. jugoslovanska republikanka v skoku v visino, 5. muslimanska sveta knjiga, 10. vrsta rastline, ki se uporablja za metle, 11. deček s čedežno svetilko, 13. ciprantska sveta ptica, 14. avtomobilska oznaka Kranja, 15. velika nemška reka, 16. oblika rastlinskega stebela, 17. meces slovenske književnosti (Ziga), 19. čebelji proizvod, 20. predlog, 21. bikoborec, 22. dva enaka gospatnika, 23. pritok Drave v Romuniji, 25. konjara, 26. duet, 27. vrsta naših cigareet, 29. kemični znak za natrij, 30. kilajsko drevo, 31. bavarski vojvoda, 33. ameriški smučar, ki je v Innsbrucku zasedel tretje mesto v slalomu, 34. rudarsko področje v Srbiji, 35. domače žensko ime.

Navpično: 1. angleško vojno oporišče na jugu Pirenejskega polotopila, 2. grška boginja prepira, 3. krepka pritrilnica, 4. začetnici imena in priimka predsednika ZIS, 5. življenjska pot, 6. pijaca starih Slovanov, 7. zoranja zemlja, 8. ime Evinega partnerja, 9. prilikav narod iz germanske mitologije, 10. sitnoba, težnost, 12. trpljenje, nadelogovanje, 14. sovjetski zahovski velenjster, 17. živalski irvd, 18. ribja kostica, 24. ženin ali možev oče, 26. norveški pisatelj, 28. žensko ime, 29. skrajano žensko ime, 30. skrajano žensko ime, 32. dva različna soglasnika, 33. kemični znak za hafnij, 35. KZ.

NOVO ZDRAVILO PROTI STAROSTI

Poskusi z novim zdravilom »herovit«, ki so ga proizvedli na Madžarskem, so dali dobre rezultate. Pri ljudeh, ki so trpeli za tako imenovanimi boleznimi staranja, se je po šestih dneh zdravljenja pojavil apetit in se izboljšalo telesno počutje in spanje. Herovit sestavljajo vitamini A, D, K, B₁, B₂, B₁₂ in C.